

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 615

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 21 august 2008

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
835.		873.	— Hotărâre privind acordarea de către România a unui ajutor umanitar de urgență, cu titlu gratuit, pentru Republica Georgia, precum și finanțarea unor măsuri speciale determinate de conflictul din zona Caucaz 7–8	
— Hotărâre privind alocarea unei sume din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2008, pentru decontarea cheltuielilor necesare lucrărilor provizorii executate în regim de urgență și pentru refacerea stocurilor de materiale de intervenție pentru prevenirea și diminuarea efectelor inundațiilor produse ca urmare a precipitațiilor din perioada iulie—august 2008	2	DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU		
848.		164.	— Decizie privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.Ĉ..... 9–15	
— Hotărâre pentru aprobarea Amendamentului convenit prin schimbul de scrisori semnate la Luxemburg la 15 ianuarie 2008 și la București la 23 mai 2008 între Guvernul României, prin Ministerul Economiei și Finanțelor, Banca Europeană de Investiții și Regia Autonomă de Transport București la Contractul de finanțare dintre România, Banca Europeană de Investiții și Regia Autonomă de Transport București pentru finanțarea Proiectului de reabilitare a transportului urban în București — B, semnat la București la 6 noiembrie 2000	3–4	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
858.		449.	— Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind caracteristicile tehnice, condițiile de folosire a uneltelor admise la pescuitul comercial și metodele de pescuit comercial în apele maritime și continentale.... 16–20	
— Hotărâre privind alocarea unei sume din Fondul național de dezvoltare la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2008, pentru județul Iași	4	992.	— Ordin al ministrului transporturilor pentru publicarea acceptării amendamentelor la Codul internațional al mijloacelor de salvare (Codul LSA), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.218(82) a Comitetului Securității Maritime din 8 decembrie 2006	20–24
861.		ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI		
— Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Internelor și Reformei Administrative din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2008	5	Hotărârea din 15 februarie 2007 în Cauza Boldea împotriva României		24–29
863.		ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR		
— Hotărâre privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pentru anul 2008, pentru organizarea și desfășurarea Festivalului Internațional „Cerbul de Aur”	5	729.	— Decizie privind aprobarea cererii Societății Comerciale MENAG BROKER DE ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L. de încetare a activității 30	
869.		732.	— Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale A & E INSURANCE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L..... 31	
— Hotărâre privind acordarea unui ajutor	5	733.	— Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale SERVBROK BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. 31	
870.		737.	— Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale MARINS INTERNAȚIONAL INSURANCE AND REINSURANCE BROKER — S.R.L. 32	
— Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Culturii și Cultelor pe anul 2008 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului	6			
872.				
— Hotărâre privind aprobarea cheltuielilor ocazionate de organizarea celei de-a 13-a reuniuni a Comitetului consultativ al Acordului privind conservarea lilieciilor în Europa.....	6–7			

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind alocarea unei sume din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2008, pentru decontarea cheltuielilor necesare lucrărilor provizorii executate în regim de urgență și pentru refacerea stocurilor de materiale de intervenție pentru prevenirea și diminuarea efectelor inundațiilor produse ca urmare a precipitațiilor din perioada iulie—august 2008**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (4) și (5) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2008, cu suma de 3.700 mii lei, din care suma de 1.000 mii lei la capitolul 70.01 „Locuințe și dezvoltare publică”, titlul 71 „Active nefinanciare”, articolul 71.01 „Active fixe” și suma de 2.700 mii lei la capitolul 80.01 „Acțiuni generale economice, comerciale și de muncă”, titlul 20 „Bunuri și servicii”, articolul 20.23 „Prevenirea și combaterea inundațiilor și înghețurilor”.

(2) Fondurile prevăzute la alin. (1) se utilizează pentru decontarea lucrărilor provizorii executate în regim de urgență și pentru refacerea stocurilor de materiale de intervenție pentru prevenirea și diminuarea efectelor inundațiilor produse ca urmare a precipitațiilor din perioada iulie—august 2008, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Decontarea lucrărilor provizorii executate în regim de urgență pentru prevenirea și diminuarea efectelor inundațiilor din perioada iulie—august 2008 se va face pe baza situațiilor de lucrări însușite de beneficiar, respectiv direcțiile de ape din subordinea Administrației Naționale „Apele Române”, instituție

publică aflată în coordonarea Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile.

Art. 3. — Achiziția materialelor necesare pentru asigurarea stocurilor de intervenție se contractează de Administrația Națională „Apele Române”, aflată în coordonarea Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile.

Art. 4. — Pentru asigurarea fondurilor necesare finanțării lucrărilor prevăzute la art. 1 se suplimentează cu suma de 3.700 mii lei Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2008.

Art. 5. — Ministerul Economiei și Finanțelor este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile pe anul 2008.

Art. 6. — Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile și alte organe abilitate de lege vor controla modul de utilizare, în conformitate cu prevederile legale, a sumei alocate potrivit prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul mediului și dezvoltării durabile,
Lucia Ana Varga,
secretar de stat
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 13 august 2008.
Nr. 835.

ANEXĂ

TABEL

cu valoarea stocurilor de materiale de intervenție utilizate (saci, hidrobaraje, folie de polietilenă, geotextil, material lemnos, combustibili) și a lucrărilor provizorii executate în regim de urgență pentru prevenirea și diminuarea efectelor inundațiilor produse ca urmare a precipitațiilor din perioada iulie—august 2008

— mii lei —

Nr. crt.	Direcția de Ape	Valoarea stocurilor de materiale de intervenție pentru prevenirea și diminuarea efectelor inundațiilor	Valoarea lucrărilor provizorii executate în regim de urgență
1.	Someș-Tisa	195,0	18,0
2.	Siret	425,0	572,0
3.	Prut	2.080,0	410,0
	TOTAL GENERAL:	2.700,0	1.000,0

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Amendamentului convenit prin schimbul de scrisori semnate la Luxemburg la 15 ianuarie 2008 și la București la 23 mai 2008 între Guvernul României, prin Ministerul Economiei și Finanțelor, Banca Europeană de Investiții și Regia Autonomă de Transport București la Contractul de finanțare dintre România, Banca Europeană de Investiții și Regia Autonomă de Transport București pentru finanțarea Proiectului de reabilitare a transportului urban în București — B, semnat la București la 6 noiembrie 2000

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele și al art. 5 din Legea nr. 490/2001 privind ratificarea Contractului de finanțare dintre România, Banca Europeană de Investiții și Regia Autonomă de Transport București pentru finanțarea Proiectului de reabilitare a transportului urban în București — B, semnat la București la 6 noiembrie 2000, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Amendamentul convenit prin schimbul de scrisori*) semnate la Luxemburg la 15 ianuarie 2008 și la București la 23 mai 2008 între Guvernul României, prin Ministerul Economiei și Finanțelor, Banca Europeană de Investiții și Regia Autonomă de Transport București la Contractul

de finanțare dintre România, Banca Europeană de Investiții și Regia Autonomă de Transport București pentru finanțarea Proiectului de reabilitare a transportului urban în București — B, semnat la București la 6 noiembrie 2000, ratificat prin Legea nr. 490/2001, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian
p. Ministrul afacerilor externe,
Anton Niculescu,
secretar de stat

București, 13 august 2008.
Nr. 848.

*) Cuprinsul scrisorilor reprezintă traducere oficială.

BANCA EUROPEANĂ DE INVESTIȚII

Departamentul Europa de Sud-Est

Fax: +352 4379 67291

Destinatar/Adresată către:

Ministerul Economiei și Finanțelor Fax: +40 21 319 9616

București

România

În atenția domnului Ș. Nanu, director general
doamnei C. Ghiță, șef serviciu

Expeditor:

J.-M. Martin Tel: +352 4379 67124 Fax: + 352 4379 67290

Data: 15 ianuarie 2008

Remarci/Note:

Subiect: **Proiect-B Reabilitarea transportului urban în București**
Contract de finanțare nr. 20.778, datat 6 noiembrie 2000, cu amendamentele ulterioare

Stimată doamnă,

Stimate domn,

Facem referire la subiectul Contractului de finanțare și, pentru a păstra buna ordine, suntem bucuroși să vă confirmăm că după tragerea unică în sumă de 6.342.718 EUR, efectuată pe data de 29 iulie 2005, suma rămasă de 657.282 EUR a fost anulată, în conformitate cu art. 1.05 din Contractul de finanțare.

Cu sinceritate, ai dumneavoastră,

C. Murphy J.-M. Martin

Banca Europeană de Investiții

ROMÂNIA
 MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
 Cabinet secretar de stat

BANCA EUROPEANĂ DE INVESTIȚII
 Departamentul Europa de Sud-Est
 Fax: +352 4379 67290; + 352 4379 67291

În atenția domnului Jean-Marc Martin, Ofițer senior împrumuturi

23 mai 2008

Subiect: **Proiect-B Reabilitarea transportului urban în București**
Contract de finanțare nr. 20.778, datat 6 noiembrie 2000, cu amendamentele ulterioare

Stimate domn,

Confirmăm cu mulțumiri primirea scrisorii dumneavoastră, datată 15 ianuarie 2008, prin care eram informați că după tragerea unică în sumă de 6.342.718 EUR, efectuată pe data de 29 iulie 2005, suma rămasă de 657.282 EUR a fost anulată, în conformitate cu art. 1.05 din Contractul de finanțare.

Cele mai bune urări,

Eugen Orlando Teodorovici,
 secretar de stat

Gheorghe Aron,
 director general

Regia Autonomă de Transport București

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind alocarea unei sume din Fondul național de dezvoltare la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2008, pentru județul Iași

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2006 privind înființarea Fondului național de dezvoltare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă alocarea sumei de 36.500 mii lei din Fondul național de dezvoltare la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2008, bugetului propriu al județului Iași, pentru finanțarea proiectului de investiții „Dezvoltarea și modernizarea Aeroportului Internațional Iași”.

Art. 2. — Ordonatorul principal de credite răspunde de modul de utilizare a sumei alocate potrivit prevederilor art. 1, în conformitate cu dispozițiile legale.

Art. 3. — Ministerul Economiei și Finanțelor este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în volumul și în structura bugetului de stat pe anul 2008.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul internelor și reformei administrative,
Cristian David

Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 13 august 2008.
 Nr. 858.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Ministerului Internelor și Reformei Administrative din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2008

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 30 alin. (2) și (3) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Internelor și Reformei Administrative pe anul 2008 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2008, cu suma de 36.500 mii lei, la capitolul 61.01 „Ordine publică și siguranță națională”, titlul I „Cheltuieli de personal”.

Art. 2. — Ministerul Internelor și Reformei Administrative răspunde de modul de utilizare a sumei alocate potrivit prevederilor art. 1, în conformitate cu dispozițiile legale.

Art. 3. — Ministerul Economiei și Finanțelor este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Internelor și Reformei Administrative pe anul 2008.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul internelor și reformei administrative,
Paul Victor Dobre,
 secretar de stat

Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 13 august 2008.
 Nr. 861.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pentru anul 2008, pentru organizarea și desfășurarea Festivalului Internațional „Cerbul de Aur”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și al art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1998 privind îmbunătățirea sistemului de finanțare a programelor, proiectelor și acțiunilor culturale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 245/2001, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerul Culturii și Cultelor, la capitolul 67.01 „Cultură, recreere și religie”, titlul 55 „Alte transferuri”, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2008, cu suma de 1.750 mii lei, pentru finanțarea activităților privind organizarea și desfășurarea Festivalului Internațional „Cerbul de Aur”.

(2) Finanțarea activităților prevăzute la alin. (1) se face pe bază de contract de finanțare încheiat între Ministerul Culturii și Cultelor și Societatea Română de Televiziune.

(3) Societatea Română de Televiziune răspunde de modul de atribuire și derulare a contractelor încheiate în vederea asigurării pregătirii, organizării și desfășurării festivalului.

(4) Ministerul Culturii și Cultelor asigură decontarea cheltuielilor ce decurg din contractele prevăzute la alin. (3), pe baza documentelor justificative.

Art. 2. — Ministerul Economiei și Finanțelor este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Culturii și Cultelor pe anul 2008.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul culturii și cultelor,
Adrian Iorgulescu
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 13 august 2008.
Nr. 863.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind acordarea unui ajutor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 28/2003 privind trimiterea bolnavilor pentru tratament în străinătate, aprobată cu modificări prin Legea nr. 119/2003, al art. 5 alin. (1) lit. h) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118/1999 privind înființarea și utilizarea Fondului național de solidaritate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 366/2001, cu modificările ulterioare, și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2001 pentru reglementarea unor probleme financiare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 374/2001, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă acordarea unui ajutor în sumă de 125.400 euro pentru efectuarea tratamentului medical în străinătate pacientului Rădulescu Dan, în vârstă de 56 de ani, municipiul Pitești, str. Vasile Lupu, bl. PD2b, sc. B, et. 3, ap. 14, județul Argeș.

(2) Suma prevăzută la alin. (1) se suportă din bugetul de stat, după cum urmează:

— Ministerul Sănătății Publice va aloca suma de 55.400 euro;

— Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse va aloca suma de 70.000 euro.

(3) Ajutorul se acordă în lei și se suportă atât din bugetul Ministerului Sănătății Publice, prin Autoritatea de Sănătate Publică a Județului Argeș, cât și din bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, prin Direcția de Muncă și

Protecție Socială Argeș, la cursul de schimb valutar al Băncii Naționale a României din ziua lucrătoare precedentă efectuării deschiderii de credite bugetare.

(4) Suma aprobată din bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse pentru efectuarea tratamentului medical în străinătate va fi transferată de către Direcția de Muncă și Protecție Socială Argeș către Autoritatea de Sănătate Publică a Județului Argeș, la solicitarea acesteia.

Art. 2. — Fundamentarea sumei solicitate și justificarea celei utilizate pentru efectuarea tratamentului medical în străinătate revin Ministerului Sănătății Publice, prin Autoritatea de Sănătate Publică a Județului Argeș, care va efectua plata și va certifica documentele financiar-contabile prezentate de furnizorul de servicii medicale din străinătate.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,
Paul Păcuraru
Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 20 august 2008.
Nr. 869.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind suplimentarea bugetului Ministerului Culturii și Cultelor pe anul 2008
din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și al art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 82/2001 privind stabilirea unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult aparținând cultelor religioase recunoscute din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2002,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Culturii și Cultelor, la capitolul 67.01 „Cultură, recreere și religie”, titlul 59 „Alte cheltuieli”, alineatul 59.12 „Susținerea cultelor”, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe anul 2008, cu suma de 500 mii lei pentru Administrația Patriarhală — Patriarhia Bisericii Ortodoxe Române.

Art. 2. — Ministerul Economiei și Finanțelor este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite,

modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Culturii și Cultelor pe anul 2008.

Art. 3. — Ministerul Culturii și Cultelor și alte organe abilitate de lege vor controla modul de utilizare, în conformitate cu prevederile legale, a sumelor alocate potrivit prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul culturii și cultelor,
Adrian Iorgulescu
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 20 august 2008.
Nr. 870.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea cheltuielilor ocazionate de organizarea celei de-a 13-a reuniuni
a Comitetului consultativ al Acordului privind conservarea liliecilor în Europa**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă cheltuielile ocazionate de organizarea celei de-a 13-a reuniuni a Comitetului consultativ al Acordului privind conservarea liliecilor în Europa, care va avea loc la Cluj-Napoca în perioada 23—24 august 2008.

Art. 2. — (1) Finanțarea cheltuielilor pentru organizarea și desfășurarea acțiunii prevăzute la art. 1, în sumă de 4.200 lei, se suportă din prevederile bugetare aprobate

Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile pe anul 2008, capitolul 74.01 „Protecția mediului”, titlul II „Bunuri și servicii”, articolul 20.30 „Alte cheltuieli”, alineatul 20.30.02 „Protocol și reprezentare”.

(2) Devizul estimativ al acțiunii prevăzute la art. 1 este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul mediului și dezvoltării durabile,
Attila Korodi
p. Ministrul afacerilor externe,
Anton Niculescu,
secretar de stat
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București 20 august 2008.
Nr. 872.

ANEXĂ

DEVIZ ESTIMATIV
privind cheltuielile ocazionate de organizarea celei de-a 13-a reuniuni a Comitetului consultativ
al Acordului privind conservarea liliecilor în Europa, care va avea loc la Cluj-Napoca
în perioada 23—24 august 2008

Nr. crt.	Obiectul/Specificarea cheltuielilor	Suma — lei —
1.	Cheltuielile pentru masa oficială (70 de persoane x 1 zi x 60 lei)	4.200,00
	TOTAL:	4.200,00

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind acordarea de către România a unui ajutor umanitar de urgență, cu titlu gratuit,
pentru Republica Georgia, precum și finanțarea unor măsuri speciale determinate
de conflictul din zona Caucaz

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 5 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 82/1992 privind rezervele de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al art. 40 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă acordarea de către România a unui ajutor umanitar de urgență, cu titlu gratuit, pentru Republica Georgia, în limita sumei de 4.624 mii lei, din care 224 mii lei — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și 4.400 mii lei — Ministerul Sănătății Publice, exclusiv cheltuielile de transport, constând în medicamente și dispozitive medicale, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Administrația Națională a Rezervelor de Stat va scădea din gestiune, prin conturile „Finanțarea din bugetul de stat privind anii precedenți și alte surse”, respectiv „Venituri proprii din anii precedenți”, după caz, cantitățile de produse aprobate a fi scoase din rezervele de stat potrivit prezentei hotărâri, pe baza procesului-verbal de predare-primire încheiat cu comandantul aeronavei.

(2) Medicamentele și dispozitivele medicale acordate de Ministerul Sănătății Publice se scad din evidență pe baza procesului-verbal de predare-primire încheiat cu comandantul aeronavei.

(3) Cheltuielile de ambalare, de transport pe parcurs intern, precum și alte cheltuieli interne ocazionate de îndeplinirea acestei acțiuni se suportă de Administrația Națională a Rezervelor de Stat din venituri proprii, conform prevederilor legale.

(4) Reîntregirea stocurilor rezerve de stat cu cantitățile de produse acordate ca ajutor umanitar se asigură de Administrația Națională a Rezervelor de Stat în anul 2009, în limita bugetului aprobat.

(5) Reîntregirea stocurilor rezervei Ministerului Sănătății Publice cu cantitățile de produse acordate ca ajutor umanitar se asigură de Ministerul Sănătății Publice în anul 2009, în limita bugetului aprobat.

Art. 3. — (1) Transportul se va efectua în regim de urgență, pe calea aerului, cu o aeronavă din dotarea Ministerului Apărării.

(2) Cheltuielile de transport aerian, în limita sumei de 144 mii lei, se suportă din bugetul Ministerului Apărării aprobat pentru anul 2008.

Art. 4. — (1) Ministerul Afacerilor Externe va întreprinde, pe cale diplomatică, demersurile necesare în vederea preluării ajutorului la destinație.

(2) Predarea ajutorului umanitar către autoritatea desemnată de Guvernul Republicii Georgia se va face prin grija Ambasadei României la Tbilisi.

Art. 5. — Se aprobă plata cheltuielilor aferente evacuării cetățenilor români ca urmare a crizei determinate de conflictul din Georgia, începând cu data de 8 august 2008, pe durata existenței acestei crize.

Art. 6. — Cheltuielile prevăzute la art. 5 se suportă, cu titlu gratuit, de statul român, prin bugetul Ministerului Afacerilor Externe pe anul 2008, cu suma de 187 mii lei la capitolul „Autorități publice și acțiuni externe”, titlu „Bunuri și servicii”.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul afacerilor externe,
Anton Niculescu,
 secretar de stat

Președintele Administrației Naționale a Rezervelor de Stat,
Dézsö Iosif Zoltán

p. Ministrul internelor și reformei administrative,
Paul Victor Dobre,
 secretar de stat

Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu
 Ministrul apărării,

Teodor Viorel Meleşcanu
 Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

LISTA
produselor care se acordă ca ajutor umanitar de urgență Republicii Georgia

Nr. crt.	Produsul	U.M.	Cantitatea
Produse scoase de la Administrația Națională a Rezervelor de Stat			
1.	Seringi de unică întrebuințare cu ac	bucăți	586.000
2.	Feși tifon	bucăți	40.000
Produse scoase din rezerva Ministerului Sănătății Publice			
1.	Aciclovir 200 mg x 20 cp.	cutii	74
2.	Atenolol 50 mg x 20 cp.	cutii	575
3.	Chinidină 200 mg x 20 cp.	cutii	20
4.	De-Nol 120 mg x 40 cp.	cutii	120
5.	Diazepam 10 mg x 20 cp.	cutii	825
6.	Dobutamin sol. perf. 250 mg/50 ml	fiole	100
7.	Dormicum 7,5 mg x 10 cp.	cutii	50
8.	Enalapril 20 mg x 30 cp.	cutii	148
9.	Eritro 200 sirop 200 mg/5 ml	flacoane	980
10.	Epitrim susp. 240 mg/5 ml	flacoane	1.400
11.	Etamsilat sol. inj. 250 mg/2ml x 5 fiole	cutii	50
12.	Fungolon 100 mg x 16 cps.	cutii	100
13.	Flucovim 150 mg x 1 cps.	cutii	208
14.	Fenobarbital sol. inj. 10% x 5 fiole	cutii	200
15.	Flonidan 10 mg x 10 cp.	cutii	100
16.	Glucoză sol. perf. 5%, 250 ml	pungi	5.000
17.	Glucoză sol. perf. 10%, 500 ml	pungi cu conector	2.950
18.	Hidrocortizon hemisuccinat sol. inj. 25 mg/5 ml, 5 fiole	cutii	1.000
19.	Metronidazol sol. perf. 100 ml x 500 mg	flacoane	50
20.	Moxilen sirop 125 mg/5 ml x 60 ml	flacoane	400
21.	Ospen 500 mg x 12	cutii	150
22.	Penicilină G pulb. inj. 1.000.000 UI	flacoane	1.000
23.	Plavix 75 mg x 28 cp.	cutii	78
24.	Sinopryl 10 mg x 20 cp.	cutii	100
25.	Sumetrolim sirop 100 ml	flacoane	700
26.	Tagremin 480 mg x 20 cp.	cutii	150
27.	Vit. B12 sol. inj. 50 gama x 5 fiole	cutii	400
28.	Xilină sol. inj. 1% x 5 fiole	cutii	245
29.	Set perfuzii	bucăți	500
30.	Hemosfere microporoase polizaharidice (hemostatic)	bucăți	2.000
31.	VICRYL fir sutură resorbabil COD W9024 x 12 plicuri	cutii	15
32.	VICRYL fir sutură resorbabil COD W9105 x 12 plicuri	cutii	15
33.	VICRYL PLUS fir sintetic resorbabil COD VCP 340H x 36 plicuri	cutii	5

NOTĂ:

Cantitățile de medicamente și dispozitive medicale pot fi diminuate în funcție de capacitatea aeronavei.

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.**

Având în vedere dispozițiile art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 63/2001 privind înființarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., aprobată cu modificări prin Legea nr. 707/2001, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

în baza art. 2 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, cu modificările și completările ulterioare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2008,

primul-ministru emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., instituție publică cu personalitate juridică, aflată în subordinea Guvernului și în coordonarea primului-ministru, prin Cancelaria Primului-Ministru, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii se abrogă Decizia primului-ministru nr. 147/2007 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 23 mai 2007.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANUContrasemnează:Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Marian Marius Dorin

București, 18 august 2008.

Nr. 164.

ANEXĂ**REGULAMENT DE ORGANIZARE ȘI FUNCȚIONARE****a Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.**

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C., denumit în continuare *I.S.C.*, este organizat și funcționează potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 63/2001 privind înființarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., aprobată cu modificări prin Legea nr. 707/2001, cu modificările ulterioare.

Art. 2. — I.S.C. funcționează în subordinea Guvernului României și în coordonarea primului-ministru, prin Cancelaria Primului-Ministru.

Art. 3. — I.S.C. este instituție publică cu personalitate juridică, finanțată integral din venituri proprii, cu sediul în municipiul București, str. Apolodor nr. 17, sectorul 5, și își desfășoară activitatea în conformitate cu actele normative aplicabile în domeniu și cu prezentul regulament.

Art. 4. — În sensul prezentului regulament, următorii termeni se definesc astfel:

a) *construcții* — clădirile de orice fel — social-culturale, administrative, industriale, comerciale, de cult, sportive, de învățământ, sănătate, hotelurile, sediile instituțiilor publice etc. — și instalațiile aferente acestora, drumurile, căile ferate și metroul, podurile, tunelurile și celelalte lucrări de artă, piste de aviație,

construcțiile hidrotehnice, amenajările portuare, turnurile, coșurile de fum, rezervoarele, lucrările tehnico-edilitare, rețelele de petrol și gaze, construcțiile pentru transportul fluidelor, precum și orice intervenție asupra acestora;

b) *fază determinantă* — stadiul fizic după care o lucrare de construire, odată ajunsă, nu mai poate continua fără o analiză având la bază concluzii formulate în scris de către beneficiar, proiectant și executant și care se autorizează, după caz, de reprezentantul local al I.S.C.;

c) *intervenție asupra construcțiilor* — orice lucrare de construire care este făcută în scopul transformării structurale și/sau funcționale, consolidării, reabilitării, modernizării sau demolării/desființării parțiale sau totale a construcțiilor definite conform dispozițiilor prevăzute la lit. a);

d) *verificare* — confirmarea prin examinare și prezentare de probe obiective a faptului că cerințele esențiale specificate au fost îndeplinite.

CAPITOLUL II

Atribuții

Art. 5. — I.S.C. are următoarele atribuții:

1. exercită controlul statului privind realizarea cerințelor esențiale ale construcțiilor, respectiv rezistența mecanică și stabilitatea, securitatea în exploatare, securitatea la incendii,

igiena, sănătatea oamenilor, refacerea și protecția mediului, izolația termică, hidrofugă și economia de energie, protecția împotriva zgomotului, în toate etapele de proiectare, execuție și exploatare, în conformitate cu reglementările tehnice în vigoare;

2. exercită controlul statului privind respectarea prevederilor actelor normative în vigoare în domeniul disciplinei în urbanism și al amenajării teritoriului;

3. verifică la organele de specialitate ale administrației publice locale legalitatea emiterii autorizațiilor de construire, conform reglementărilor în vigoare;

4. avizează din punct de vedere tehnic, cu titlu gratuit, documentațiile tehnico-economice aferente obiectivelor de investiții noi, care se finanțează, potrivit legii, din fonduri publice sau din credite externe, contractate sau garantate de stat, ai căror indicatori tehnico-economici se aprobă de Guvern în condițiile prevăzute la art. 42 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, precum și documentațiile tehnico-economice aferente lucrărilor de intervenții la construcții existente — reparații, modificări, reabilitări, consolidări, restaurări —, finanțate din fonduri publice sau din credite externe, contractate ori garantate de stat, pentru care, potrivit valorii determinate conform devizului general, exclusiv TVA, legislația în vigoare prevede organizarea de licitații deschise;

5. analizează și autorizează fazele determinante ale construcțiilor, stabilite conform reglementărilor tehnice sau legale; participă la fazele determinante, stabilite conform reglementărilor în vigoare; verifică îndeplinirea de către factorii implicați a cerințelor de calitate cuprinse în proiectele de execuție și reglementările tehnice specifice și autorizează continuarea execuției lucrărilor de construcții numai în cazul îndeplinirii acestor cerințe;

6. emite acorduri pentru intervenții asupra construcțiilor existente și noi, inclusiv schimbarea destinației acestora;

7. verifică respectarea reglementărilor în vigoare privind organizarea și funcționarea stațiilor de betoane, balastierelor, carierelor, stațiilor de mixturi asfaltice;

8. verifică la operatorii economici cu activitate în construcții, precum și la producători, distribuitori și la alte persoane responsabile pentru introducerea pe piață a produselor pentru construcții respectarea prevederilor legale în vigoare ce reglementează controlul și atestarea calității produselor pentru construcții;

9. verifică controlul intern al proceselor privind asigurarea calității în construcții la societățile cu activitate în construcții, respectiv proiectanți, executanți, consultanți în construcții, stații de betoane, stații de mixturi asfaltice, laboratoare de încercări, elaboratori de agremente tehnice, organisme de certificare a sistemelor de calitate și a produselor;

10. verifică respectarea reglementărilor referitoare la recepția construcțiilor, întocmirea, păstrarea și completarea Cărții tehnice a construcțiilor;

11. verifică modul de respectare a agrementelor tehnice, privind caracteristicile, domeniul și condițiile de utilizare ale produselor agrementate, astfel încât să fie asigurate cerințele de calitate a construcțiilor, și poate dispune, după caz, reanalizarea sau suspendarea agrementelor tehnice;

12. verifică la proprietarii și utilizatorii de construcții respectarea reglementărilor privind urmărirea curentă a construcțiilor și urmărirea specială în exploatare a construcțiilor, în cazurile când aceasta a fost stabilită prin norme și proiecte;

13. pentru punerea în siguranță a vieții oamenilor, I.S.C. dispune proprietarilor, administratorilor sau utilizatorilor, după caz:

a) efectuarea de expertize tehnice la construcții, indiferent de forma de proprietate și de destinația acestora, atunci când, în urma inspecției, se concluzionează astfel;

b) încetarea utilizării construcțiilor după producerea unor accidente tehnice sau dezastre, când în urma unei expertize se concluzionează că este pusă în pericol viața cetățenilor;

14. avizează programul anual de reglementări tehnice în construcții propus de structurile de resort ale Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor, participă la elaborarea acestora, în condițiile legii, și a regulamentului intern;

15. inițiază proiecte de acte normative în domeniile de activitate și în domeniile conexe;

16. inițiază, ori de câte ori este necesar, revizuirea reglementărilor tehnice în construcții, urbanism și amenajarea teritoriului, în scopul îmbunătățirii conținutului acestora;

17. avizează, din punct de vedere tehnic, reglementările tehnice specifice înainte de supunerea acestora dezbaterii publice;

18. verifică și ia măsurile ce se impun pentru punerea în siguranță a monumentelor și siturilor istorice, precum și a clădirilor aflate în patrimoniul cultural, asigurând, în limita fondurilor disponibile, cofinanțarea lucrărilor de proiectare și execuție pentru consolidarea și restaurarea acestora în colaborare cu Ministerul Culturii și Cultelor, prin Oficiul Național pentru Monumente Istorice;

19. colaborează cu instituțiile de învățământ superior de specialitate, de cercetare, laboratoare de încercări, în vederea elaborării de expertize, rapoarte de cercetare, rapoarte de încercări, soluții și proiecte de consolidare etc., necesare în activitatea de control privind asigurarea cerințelor esențiale de rezistență mecanică și stabilitate a construcțiilor, izolarea termică a acestora, punerea în siguranță a construcțiilor și a terenurilor aferente, precum și la verificarea calității produselor pentru construcții;

20. prelevează probe și execută, direct sau prin terți, încercări de laborator necesare pentru fundamentarea unor rezultate și concluzii proprii în controalele efectuate, scop în care se dotează cu echipamente de laborator specifice, și/sau colaborează cu instituții de învățământ superior de specialitate sau de cercetare;

21. dispune suspendarea funcționării balastierelor și carierelor care afectează rezistența și stabilitatea construcțiilor din vecinătatea acestora;

22. dispune suspendarea funcționării, până la realizarea cerințelor de calitate, a stațiilor de betoane, a stațiilor de mixturi asfaltice, a balastierelor și a laboratoarelor de încercări;

23. dispune sau propune, după caz, suspendarea ori retragerea atestatului pentru responsabilul tehnic cu execuția, verificatorul de proiecte, expertul tehnic, în cazul nerespectării de către aceștia a reglementărilor legale privind cerințele de asigurare a calității în construcții;

24. autorizează/atestă personalul de specialitate din construcții, în condițiile legislației specifice în vigoare;

25. suspendă sau retrage autorizațiile/atestatele personalului de specialitate autorizat/atestat de I.S.C., în cazul nerespectării cerințelor de asigurare a calității în construcții; încetarea suspendării sau retragerii autorizațiilor/atestatelor se face în baza regulamentelor în vigoare la data solicitării;

26. autorizează laboratoarele de analiză și încercări în activitatea de construcții, în condițiile legislației specifice în vigoare;

27. primește și rezolvă sau, după caz, transmite spre soluționare celor în drept, potrivit competențelor acestora, sesizările persoanelor fizice și juridice cu privire la încălcarea prevederilor legale și a reglementărilor tehnice în vigoare;

28. elaborează și actualizează, ori de câte ori este necesar, normele interne, procedurile, instrucțiunile și stabilește mijloacele și metodele pentru desfășurarea activității proprii; asigură dotarea tehnică necesară realizării activităților specifice;

29. publică procedurile și instrucțiunile privind activitățile sale specifice, aprobate prin ordin al inspectorului general de stat al I.S.C.;

30. elaborează periodic sinteze și evaluări privind calitatea și disciplina în construcții, urbanism și amenajarea teritoriului, pe care le comunică autorităților și instituțiilor publice cu atribuții în domeniu;

31. organizează, cu avizul Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului și, după caz, al Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, cursuri de calificare pentru personalul cu studii medii și de formare continuă și perfecționare profesională pentru personalul cu studii superioare în domeniul construcțiilor;

32. constată contravențiile și infracțiunile în toate domeniile specifice de control, aplică sancțiunile prevăzute de lege, respectiv sesizează organele abilitate potrivit legii și, după caz, oprește lucrările realizate în mod necorespunzător.

Art. 6. — I.S.C. desfășoară activități cu caracter specific privind:

a) redactarea de publicații de specialitate și studii de sinteză;

b) instruirii în domeniul disciplinei în urbanism și calității în construcții;

c) organizarea de manifestări tehnice specifice activității în domeniul construcțiilor și acordarea de diplome de merit persoanelor fizice și/sau juridice pentru activitatea desfășurată.

Art. 7. — I.S.C. desfășoară orice alte activități dispuse prin actele normative în vigoare sau prin decizii ale primului-ministru.

CAPITOLUL III Organizare

Art. 8. — (1) Organigrama I.S.C. și numărul maxim de posturi care poate fi utilizat de I.S.C. sunt prevăzute în anexa nr. 1*).

(2) Organizarea internă a I.S.C. și a structurilor subordonate se face potrivit statului de funcții aprobat de către inspectorul general de stat al I.S.C.

Art. 9. — (1) În vederea aplicării în mod unitar la nivel național a prevederilor legale în domeniu, I.S.C. are în subordine inspectoratele teritoriale în construcții, unități fără personalitate juridică.

(2) Structura organizatorică a inspectoratelor teritoriale în construcții este prevăzută în anexa nr. 2*).

(3) Structurile administrativ-teritoriale aflate în responsabilitatea inspectoratelor teritoriale în construcții sunt prezentate în anexa nr. 3.

(4) Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul regulament.

CAPITOLUL IV Organele de conducere

Art. 10. — (1) Conducerea I.S.C. este asigurată de Consiliul de conducere, compus din 5 membri numiți prin decizie a primului-ministru.

(2) Conducerea executivă a I.S.C. este asigurată de inspectorul general de stat al I.S.C., care este și președintele Consiliului de conducere.

(3) Salarizarea inspectorului general de stat al I.S.C. este stabilită prin decizie a primului-ministru.

(4) Indemnizația de ședință a fiecăruia dintre cei 5 membri ai Consiliului de conducere este stabilită în procent de 30% din salariul președintelui Consiliului de conducere — inspector general de stat al I.S.C.

(5) Secretarul Consiliului de conducere se stabilește prin ordin al inspectorului general de stat al I.S.C.

Art. 11. — Consiliul de conducere are următoarele atribuții și competențe:

1. avizează propunerile inspectorului general de stat al I.S.C. pentru modificarea și completarea prezentului regulament și le înaintează spre aprobare primului-ministru, prin Cancelaria Primului-Ministru;

2. aprobă raportul de activitate al I.S.C. pentru perioada anterioară și propunerile privind activitatea pentru perioada următoare;

3. își însușește bugetul de venituri și cheltuieli al I.S.C. și îl înaintează spre aprobare primului-ministru, prin Cancelaria Primului-Ministru;

4. aprobă Regulamentul intern al I.S.C.;

5. aprobă numirea și revocarea secretarului general, a directorilor generali și a inspectorilor-șefi ai inspectoratelor teritoriale, la propunerea inspectorului general de stat al I.S.C.;

6. aprobă programul anual de investiții al I.S.C.;

7. asigură negocierea contractului colectiv de muncă cu reprezentanții salariaților, în condițiile legii;

8. aprobă închirierea de imobile/părți ale imobilelor, necesare desfășurării corespunzătoare a activității, precum și închirierea către terți de imobile/părți ale imobilelor aflate în patrimoniul I.S.C., la prețurile pieței;

9. aprobă scoaterea din funcțiune și valorificarea, în condițiile legii, a bunurilor din patrimoniul I.S.C.;

10. aprobă lista și tarifele pentru prestațiile specifice executate, precum și pentru autorizațiile emise, prevăzute în prezentul regulament;

11. aprobă, numai pentru cazurile în care luarea unor decizii complexe impune cunoștințe de specialitate, încheierea unor contracte cu experți, consilieri sau consultanți din afara I.S.C.; sumele convenite pentru aceste prestații vor fi prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli;

12. poate delega, pe perioadă determinată, o parte din atribuțiile sale președintelui acestuia sau altor persoane cu funcții de conducere;

13. exercită orice alte atribuții care îi revin conform prevederilor legale, prezentului regulament sau potrivit deciziilor primului-ministru.

Art. 12. — (1) Consiliul de conducere se întrunește lunar sau la solicitarea președintelui ori a unei treimi din numărul membrilor săi, ori de câte ori este necesar.

(2) Ședința este prezidată de președinte, iar în lipsa acestuia, de către unul dintre membri, desemnat de președinte.

(3) Ședințele Consiliului de conducere se desfășoară în prezența a cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor săi.

(4) Hotărârile Consiliului de conducere se iau cu majoritatea membrilor acestuia.

*) Anexele nr. 1 și 2 sunt reproduse în facsimil.

Art. 13. — Președintele Consiliului de conducere, în calitatea sa de inspector general de stat al I.S.C., are următoarele atribuții și competențe:

1. conduce întreaga activitate executivă a I.S.C.;
2. emite ordine, în condițiile legii;
3. stabilește organizarea internă a inspectoratelor teritoriale;
4. numește și revocă secretarul general, directorii generali, inspectorii-șefi ai inspectoratelor teritoriale în construcții și adjunctii acestora, pe baza aprobării Consiliului de conducere;
5. emite ordine privind angajarea sau concedierea personalului de conducere, de execuție și auxiliar din I.S.C.;
6. prezintă Consiliului de conducere spre însușire proiectul bugetului de venituri și cheltuieli al I.S.C. și îl înaintază primului-ministru spre aprobare, prin Cancelaria Primului-Ministru;
7. aprobă lista de investiții pentru aparatul central și inspectoratele teritoriale și repartizează parcul auto pe fiecare inspectorat teritorial;
8. aprobă prin ordin procedurile și instrucțiunile privind activitățile specifice ale I.S.C.;
9. dispune, conform atribuțiilor, suspendarea atestatelor și autorizațiilor emise de I.S.C. pentru personalul de specialitate;
10. propune suspendarea de acorduri tehnice în cazul în care se constată nerespectarea caracteristicilor, a condițiilor de fabricație și de utilizare sau comportarea necorespunzătoare în exploatare a produselor;
11. împuternicește directorul general al Direcției generale juridice să reprezinte I.S.C., prin Direcția contencios, în fața instanțelor judecătorești, parchetelor și celorlalte organe administrative sau jurisdicționale, să semneze, în numele și pe seama inspectorului general de stat al I.S.C., cererile adresate acestora, căile de atac, apărările, delegațiile de reprezentare ale consilierilor juridici, precum și celelalte acte cu caracter juridic;
12. poate delega o parte din atribuții secretarului general, directorilor generali și inspectorilor-șefi ai inspectoratelor teritoriale, în limita mandatului dat;
13. exercită orice alte atribuții care îi revin prin prezentul regulament, prin hotărârile Consiliului de conducere, prin deciziile primului-ministru, precum și din celelalte prevederi legale în vigoare.

CAPITOLUL V

Bugetul de venituri și cheltuieli

Art. 14. — (1) I.S.C. se finanțează integral din venituri proprii.
 (2) În afara veniturilor constituite în temeiul prevederilor Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare, și ale Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, I.S.C. poate realiza venituri și din activitățile de autorizare a laboratoarelor de încercări în construcții și de autorizare/atestare a personalului de specialitate în construcții, redactarea de publicații de specialitate, instruirea în domeniul științific de activitate, precum și din închirierea sau vânzarea imobilelor/părților de imobil aflate în patrimoniul său, conform dispozițiilor legale.

Art. 15. — (1) Bugetul de venituri și cheltuieli al I.S.C. este însușit de Consiliul de conducere și aprobat de primul-ministru, potrivit prevederilor legale.

(2) Bugetul de venituri și cheltuieli va asigura integral fondurile necesare pentru realizarea atribuțiilor prevăzute în prezentul regulament, în scopul desfășurării activității în conformitate cu legislația care reglementează domeniul de

activitate, precum și cu orice alte acte normative sau dispoziții ale primului-ministru.

(3) Bugetul de venituri și cheltuieli se rectifică ori de câte ori activitatea I.S.C. o impune, cu respectarea procedurilor de aprobare și avizare prevăzute de lege.

(4) Bugetul de venituri și cheltuieli va cuprinde, după caz, și fondurile necesare pentru colaborările, cofinanțările și expertizele ce vor fi realizate în vederea punerii în siguranță a construcțiilor, în scopul protejării vieții oamenilor.

(5) Excedentul anual rezultat din execuția bugetului de venituri și cheltuieli rămâne la dispoziția I.S.C. și se reportează în anul următor.

(6) I.S.C. poate efectua cheltuieli în valută, în condițiile prevăzute de actele normative cu incidență în materie.

(7) Pentru exercitarea controlului de stat cu privire la respectarea disciplinei în urbanism și amenajarea teritoriului și pentru aplicarea unitară a prevederilor legale în domeniul calității construcțiilor, parcul normat al I.S.C. este de 250 de autoturisme, cu o normă de combustibil de 350 litri/lună/autoturism.

CAPITOLUL VI

Personalul

Art. 16. — Personalul I.S.C. nu se încadrează în categoria funcționarilor publici.

Art. 17. — (1) Personalul I.S.C. este personal contractual și se supune prevederilor prezentului regulament, prevederilor legislației generale a muncii, regulamentului intern și contractului colectiv de muncă aplicabil.

(2) Personalul I.S.C. are obligația de a nu desfășura nicio altă activitate care să genereze conflicte de interese sau care să fie incompatibilă cu funcția îndeplinită.

(3) Promovarea temporară în funcții de conducere se face prin ordin al inspectorului general de stat al I.S.C., potrivit contractului colectiv de muncă și regulamentului intern aplicabil.

Art. 18. — Personalul I.S.C. are atribuții de inspecție și control, în baza reglementărilor legale în vigoare și potrivit domeniului de activitate.

Art. 19. — Personalul I.S.C. beneficiază de echipament de protecție, în condițiile legii.

Art. 20. — Drepturile salariale și celelalte drepturi evaluate sau evaluabile pecuniar ori de personal se stabilesc potrivit contractului colectiv de muncă aplicabil.

CAPITOLUL VII

Relațiile

Art. 21. — În vederea armonizării cu legislația internațională, precum și a luării măsurilor de punere în siguranță a construcțiilor, în scopul protejării vieții oamenilor, I.S.C. poate încheia contracte sau convenții de colaborare și/sau de cooperare pe plan național și/sau internațional, în domeniul său de activitate, în condițiile legii, cu alte organe/organisme similare, cu instituții de învățământ superior, de cercetare, precum și cu persoane fizice sau juridice din țară și/sau din străinătate.

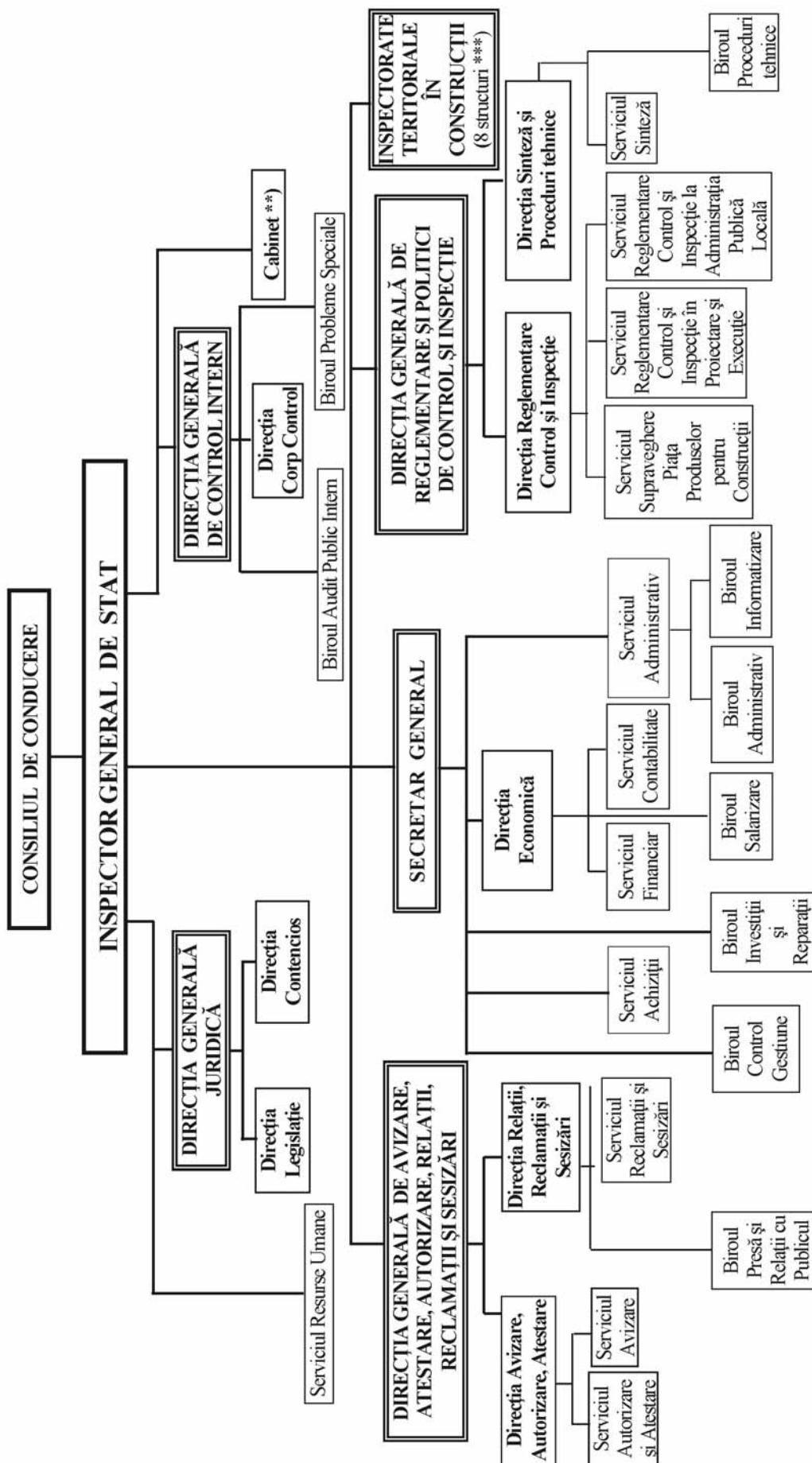
CAPITOLUL VIII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 22. — În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, Consiliul de conducere va aproba un nou regulament intern al I.S.C.

INSPECTORATUL DE STAT ÎN CONSTRUCȚII
Nr. total de posturi: 1.500, din care de conducere: 145

ORGANIGRAMA *)
Inspectoratului de Stat în Construcții

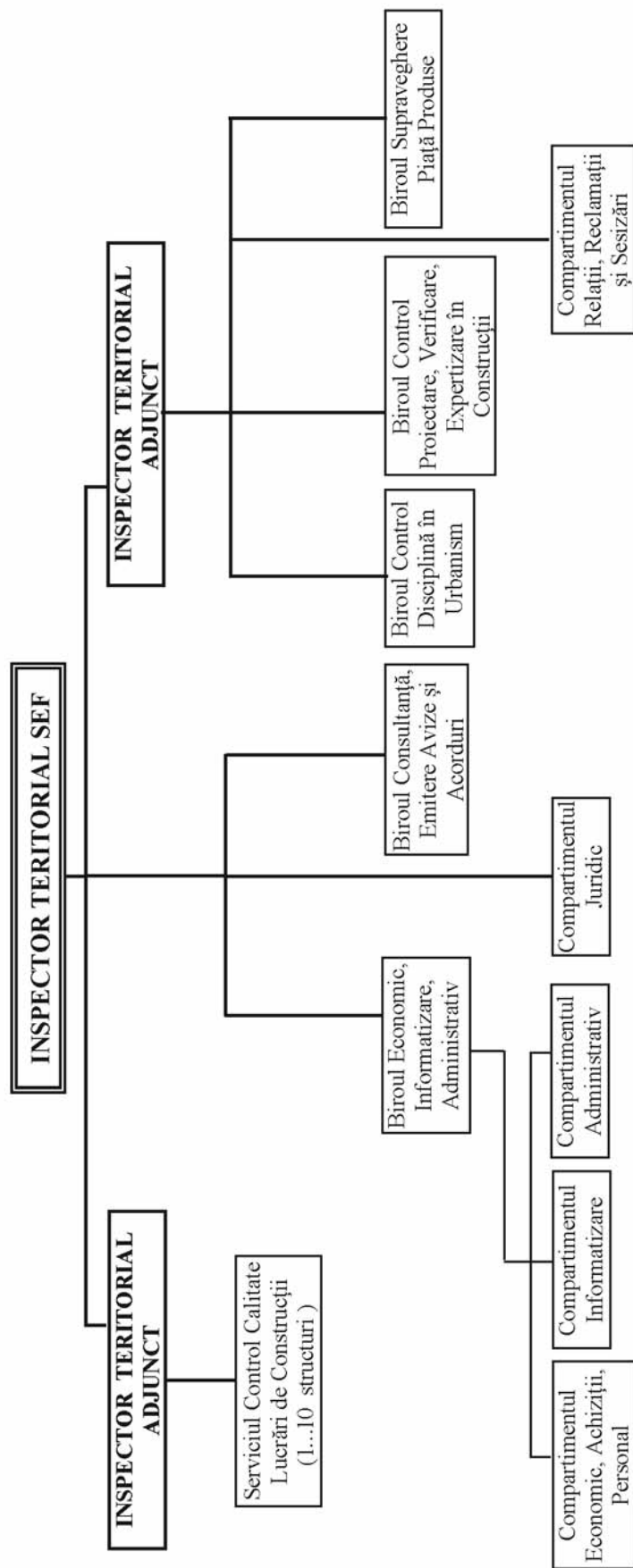

*) Alte compartimente specifice pot fi înființate prin ordin al inspectorului general de stat al Inspectoratului de Stat în Construcții.
**) Se organizează la nivel de direcție.
***) Se organizează conform anexelor nr. 2 și 3.

INSPECTORATUL DE STAT ÎN CONSTRUCȚII

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a inspectoratului teritorial în construcții

[8 structuri*]

*) Organizare teritorială conform anexei nr. 3.

INSPECTORATUL DE STAT ÎN CONSTRUCȚII

**STRUCTURILE ADMINISTRATIV-TERITORIALE
aflate în responsabilitatea inspectoratelor teritoriale în construcții**

Nr. crt.	Inspectorate teritoriale în construcții	Aria de activitate (județe)
1.	I.T.C. NORD-EST Sediul: municipiul Iași	Județul Botoșani
		Județul Suceava
		Județul Iași
		Județul Neamț
		Județul Bacău
		Județul Vaslui
2.	I.T.C. SUD-EST Sediul: municipiul Constanța	Județul Vrancea
		Județul Galați
		Județul Buzău
		Județul Brăila
		Județul Tulcea
3.	I.T.C. SUD MUNTENIA Sediul: municipiul Ploiești	Județul Argeș
		Județul Prahova
		Județul Dâmbovița
		Județul Ialomița
		Județul Călărași
		Județul Giurgiu
		Județul Teleorman
4.	I.T.C. SUD-VEST OLTENIA Sediul: municipiul Craiova	Județul Vâlcea
		Județul Gorj
		Județul Mehedinți
		Județul Olt
5.	I.T.C. VEST Sediul: municipiul Timișoara	Județul Arad
		Județul Timiș
		Județul Hunedoara
		Județul Caraș-Severin
6.	I.T.C. NORD-VEST Sediul: municipiul Oradea	Județul Satu Mare
		Județul Maramureș
		Județul Bistrița-Năsăud
		Județul Sălaj
		Județul Bihor
7.	I.T.C. CENTRU Sediul: municipiul Brașov	Județul Cluj
		Județul Mureș
		Județul Harghita
		Județul Alba
		Județul Sibiu
		Județul Covasna
8.	I.T.C. BUCUREȘTI ILFOV Sediul: municipiul București	Județul Brașov
		Municipiul București
		Județul Ilfov

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind caracteristicile tehnice, condițiile de folosire a uneltelor admise la pescuitul comercial și metodele de pescuit comercial în apele maritime și continentale

Având în vedere Referatul de aprobare al Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură nr. 4.026 din 24 iunie 2008, în temeiul art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura, și al art. 7 alin. (7) Hotărârea Guvernului nr. 385/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Prezentul ordin stabilește caracteristicile tehnice, condițiile de folosire a uneltelor admise la pescuitul comercial și metodele de pescuit comercial în apele maritime și continentale, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Folosirea altor unelte, echipamente sau metode de pescuit comercial în afara celor stabilite prin prezentul ordin este interzisă.

Art. 3. — În sensul prezentului ordin, termenii și simbolurile de mai jos au următoarea semnificație:

- a) *a* = latura ochiului;
- b) *tex* = finețea firului;
- c) *L_p* = lungimea posădită;
- d) *H_p* = înălțimea posădită.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Dacian Cioloș

București, 8 iulie 2008.
Nr. 449.

ANEXĂ

Caracteristicile tehnice, condițiile de folosire a uneltelor admise la pescuitul comercial și metodele de pescuit comercial în apele maritime și continentale

I. Uneltele de pescuit admise la pescuitul comercial în apele continentale, cu excepția amenajărilor piscicole:

A. Unelte de pescuit de tip setcă:

- 1. setci simple;
- 2. setci compuse (ave);
- 3. setci fixe;
- 4. setci în derivă.

B. Unelte de pescuit de tip capcană:

- 1. vintir;
- 2. talian.

C. Unelte de pescuit filtrante:

- 1. năvod;
- 2. tifan;
- 3. voloc.

D. Unelte de pescuit cu cârlige:

— pripon.

E. Unelte de pescuit și instalații artisanale:

- 1. prostovol;
- 2. halău;
- 3. chipcel;
- 4. trandadaie;
- 5. lăptaș.

II. Uneltele de pescuit admise la pescuitul comercial în apele maritime:

A. Unelte de pescuit de tip setcă:

- 1. setci simple;
- 2. setci compuse (ave);
- 3. setci fixe;
- 4. setci în derivă.

B. Unelte de pescuit de tip capcană:

— talian marin.

C. Unelte de pescuit filtrante:

- 1. plasă pungă;
- 2. traul pelagic;
- 3. năvod.

D. Unelte de pescuit cu cârlige:

- 1. pripon;
- 2. paragată.

E. Unelte de pescuit și instalații artisanale:

- 1. voltă;
- 2. țaparină.

III. Pescuit fără unelte: recoltarea manuală a rapanei, midiei și stridiei

IV. Definiții și caracteristici ale uneltelor de pescuit la pescuitul comercial în apele continentale și maritime:

1. *plasă* — rețea de fire textile care are următoarele elemente caracteristice și dimensionale de gabarit: diametrul firului (se măsoară în „mm”), mărimea laturii ochiurilor de plasă (se măsoară în „mm”), finețea firului (se măsoară în „tex”), lungimea și lățimea;

2. *setcă fixă* — unealtă de pescuit de tip rețea, simplă sau compusă (fără sirec, cu sirec, care se instalează în șiruri de zeci până la sute de metri, numite „lave”, care sunt ancorate prin diverse metode și rămân în același loc în care au fost amplasate pe toată durata procesului de pescuit;

3. *setcă în derivă* — unealtă de pescuit de tip rețea, simplă sau compusă, a cărei derivă se produce datorită efectului curenților apei și al vântului asupra ambarcațiunii de care este legată unealta de pescuit;

4. *setcă simplă* — unealtă de pescuit de tip rețea, formată dintr-un singur perete de plasă, cu diferite mărimi ale laturilor

ochiurilor de plasă, care reține peștele prin agățare și încurcare și este prevăzută cu elemente de armare: plutitoare și greutate;

5. *setcă compusă* (cu sirec, avă) — unealtă de pescuit de tip rețea, formată dintr-o setcă simplă și din 1—2 pereți de plasă, cu

mărimea laturilor ochiurilor de plasă mult mai mare decât la setca simplă, numite sirecuri, care reține peștele prin agățare și încurcare și este prevăzută cu elemente de armare: plutitoare, greutate;

a) Caracteristicile tehnice ale setcilor în apele continentale:

Nr. crt.	Tipul uneltei	Latura ochiurilor de plasă: a/2a (mm)	Tex	Lp (m)	Hp (m)	Sirec			
						a (mm)	Tex	L/#	H/#
1.	Setci simple pentru oblete	12—30/24—60	50	35—37,5	1,34—1,57
2.	Setci simple pentru scrumbie	32—40/64—80	50	35—37,5	2,46—3,36
		32—40/64—80	76	35—37,5	2,70—3,00				
		32—40/64—80	100	35—37,5	2,70—3,00
3.	Setci simple(fără sirec)	40—55/80—110	76	35—37,5	2,80—3,85
		40—60/80—120	100	35—37,5	2,80—3,10
		45—60/90—120	160	35—37,5	2,80—3,10
		50—75/100—150	220	35—37,5	2,80—3,85
		50—75/100—150	240	35—37,5	2,80—3,00
4.	Setci compuse pentru oblete	12—30/24—60	50	35—37,5	1,34—1,57	280	240	270	5,5
5.	Setci compuse pentru scrumbie	32—40/64—80	50	35—37,5	2,46—3,36	280	340	300	4,5
		32—40/64—80	76	35—37,5	2,70—3,00				
		32—40/64—80	100	35—37,5	2,70—3,00				
6.	Setci compuse (cu sirec)	40—55/80—110	76	35—37,5	2,80—3,85	280	340	300	4,5
		40—60/80—120	100	35—37,5	2,80—3,10				
		45—60/90—120	160	35—37,5	2,80—3,10				

b) Caracteristicile tehnice ale setcilor în apele maritime:

Nr. crt.	Tipul uneltei	Latura ochiului a/2a (mm)	Finetea firului (tex)	Lp (m)	Hp (m)
1.	Setci pentru calcan	200/400	≤160	35—37,5	2
2.	Setci pentru rechin	100—200/200—400	≤340	35—37,5	2
3.	Setci pentru scrumbie și chefal	32—40/64—80	50	35—37,5	2,46—3,36
		32—40/64—80	76	35—37,5	2,70—3,00
		32—40/64—80	100	35—37,5	2,70—3,00
4.	Setci pentru guvid	10—12/20—24	76	35	1

6. *unelte de pescuit de tip capcană* — unelte de pescuit staționare, confecționate din plasă, prevăzute cu elemente de armare și fixare, fixate de substrat, care barează drumul de deplasare al peștilor, dirijându-i într-un spațiu delimitat. Elementele caracteristice sunt: *aripa*, care dirijează peștele,

oborul, care reține peștele dirijat într-un spațiu limitat, și *camera de prindere*, care reține peștele.

7. *ventir* — unealtă de pescuit de tip capcană închisă, formată din unul sau mai multe spații complet delimitate și 1, 2, 3 aripi de dirijare a peștelui;

Caracteristici tehnice:

Părți componente	a (mm)	Tex	Lp (m)	Hp (m)
Aripă	35 — 40	340	4 — 8	H apă
Camera I	32 — 40	340		
Camera II	32 — 40	340		
Sac de colectare	32 — 40	420		

Caracteristicile tehnice ale vintirului de Razim:

Părți componente	a (mm)	Tex	Lp (m)	Hp (m)
Aripă	40	340	8 — 10	H apă
Camera I	40	420		
Camera II	40	420		
Sac de colectare	40	666		

8. *talian de baltă* — unealtă de pescuit de tip capcană mixtă, care se folosește la pescuitul în apele stătătoare adânci, de cel puțin 2—3 m, formată din aripă, obor și camere de prindere;

Caracteristici tehnice:

Părți componente	a (mm)	Tex	Lp (m)	Hp (m)
Aripă	32 — 50	320 — 420	28	H apă
Obor	35	320 — 420	17	

Caracteristici tehnice:

Părți componente	a (mm)	Tex	Lp (m)	Hp (m)
Aripa	40 — 50	340 — 666	26	H apă
Obor	40 — 50	340 — 666	20	

9. *talian marin* — unealtă de pescuit de tip capcană, de dimensiuni mari, care se instalează pe adâncimi de 5—12 m, formată dintr-o aripă, un obor și două camere de prindere (antecamera și camera de prindere) dispuse simetric. Oborul și camera de prindere sunt instalate paralel cu țărnul. Aripa are

rol de dirijare a peștelui, este confecționată din plasă cu o lungime de 300—500 m și este amplasată perpendicular pe direcția țărnelui. Talianul marin se poate instala pe piloni sau flotori, în funcție de adâncimea apei;

Caracteristici tehnice:

Părți componente	a (mm)	Tex
Aripă	18—22	240
Obor	12	240
Antecameră	10	240
Camera de prindere	7	240

10. *năvod* — unealtă de pescuit filtrantă înconjurătoare care se prezintă ca o plasă lungă, simetrică/asimetrică, prevăzută la mijloc cu sacul pentru reținerea peștelui (mătiță);

11. *tifan* — unealtă de pescuit filtrantă, fără mătiță, având aspect de perete, cu lungimea între 50 — 100 m și este realizată din plasă cu aceeași mărime a laturii ochiurilor;

12. *voloc (bredină)* — unealtă de pescuit filtrantă, fără mătiță, mai scurtă decât tifanul ($L_p = 40—60$ m), cu înălțimea de 3—4 m

și construită din plasă cu aceeași mărime a laturii ochiurilor, fiind folosită, în general, pentru pescuitul la mal;

13. *pripon* — unealtă de pescuit cu cârlige, constând dintr-o frânghie de relon lungă (ana sau hriptină), de care sunt legate din loc în loc fire scurte (bride sau petile) prevăzute cu cârlige la capete;

14. *prostovol (șășma, năpastă, sacimă, plașcă)* — unealtă de pescuit confecționată artizanal, formată dintr-o plasă

tronconică, prevăzută la marginea exterioară cu greutate de plumb care o trag la fundul apei și o strâng, formând în apă un sac în care este prins peștele;

15. *halău* (*crâșnic, năpatcă, cristaș, ciorpac, cercală, difan, leșnic, leșteu, rociu, scârțaș, comiheriu, posfat, prijineală, cucă, gaie, macrică*) — unealtă de pescuit alcătuită dintr-o plasă în formă de sac, legată la colțuri de capetele curbate și încrucișate a două nuiele sau vergele metalice și fixată de o prăjină lungă;

16. *chipcel* (*cârlionț, tirboc, cârstaș*) — unealtă de pescuit cu aspect invers halăului, constituită dintr-o plasă prinsă pe un schelet de lemn sau metal, având forma unei linguri mari, care este utilizată pentru prinderea peștelui mărunț;

17. *trandadaie* (*furcă, steamp, cleștar*) — unealtă de pescuit folosită la prinderea peștilor din gropile adânci de pe fundul apelor. Este formată din două bucăți de lemn de 2,30 m, prinse împreună la un capăt, lemnele putându-se mișca liber, iar cuiul de unire servind ca ax. Distanța maximă dintre capetele neunite ale lemnului este de 3,20 m. Între lemne, în apropierea capătului de unire, există un altul, care nu lasă lemnele să se închidă. De lemne se leagă o frânghie, pe care se însforează o plasă cu ochiurile de 40 mm, prevăzută cu două sirecuri cu ochiuri de 170 mm. Marginea plaselor este semicirculară și însforată pe o frânghie dublă de 4 m, pe care se înșiră greutate;

18. *lăptaș* — unealtă de pescuit alcătuită din una sau mai multe plase legate în formă de sac cu gura foarte largă;

19. *plasă pungă* — unealtă de pescuit de forma unui perete vertical din plasă cu care se înconjoară o anumită suprafață a apei, delimitând-o până la un anumit orizont, prevăzută cu elemente de armare (flotori, greutate) care, după lansarea pe circumferința unui cerc, capătă forma unui cilindru. Pentru a reține aglomerarea de pește înconjurată, partea inferioară a uneltei se strânge prin pungere, închizând volumul de apă înconjurat. Este cea mai lungă unealtă de pescuit din plasă, având 200—1.000 m sau mai mult. Dimensiunile ochiului de plasă în zona de reținere a peștelui (priton) variază în funcție de specia de pește care reprezintă obiectul pescuitului;

20. *traul pelagic* — unealtă de pescuit de formă tronconică, echipată cu un sistem de armare propriu, tractat în masa apei cu ajutorul unei nave, prin intermediul elementelor de legătură (vaiere, intermediare, frâie).

Pentru a reține selectiv peștii, dimensiunea ochiului de plasă de la cămașa sacului trebuie să fie de:

a) $a = 7\text{—}8\text{ mm}$ ($2a = 14\text{—}16\text{ mm}$) pentru șprot;

b) $a = 10\text{—}12\text{ mm}$ ($2a = 20\text{—}24\text{ mm}$) pentru hamsie/stavrid;

21. *paragat* — unealtă de pescuit cu cârlige, armată cu momeli naturale. Din punct de vedere constructiv paragatul este constituit dintr-o linie principală (ana) de care sunt prinse cârligele prin intermediul unor șnururi (petile) de lungimi și intervale de prindere variabile. Paragatele pot fi de fund sau pelagice (în masa apei). Numărul maxim de cârlige per paragat nu trebuie să depășească 100 de bucăți;

22. *paragat pentru rechin* — unealtă de pescuit din frânghii și șnururi cu diametrul de 5,0 mm — anaua, respectiv 2,5 mm — petila. Cârligele vor fi numărul 3, confecționate din oțel inoxidabil. Lungimea petilelor va fi de 0,6 m, iar distanța dintre petile de 3 m;

23. *paragat pentru guvid* — unealtă de pescuit din frânghii și șnururi cu diametrul de 2,5 mm — anaua, respectiv 0,5 mm — petila. Cârligele vor fi numărul 1, confecționate din oțel inoxidabil moale (pentru a se putea dezdoi atunci când se agață de pietre). Lungimea petilelor va fi de 0,25 m, iar distanța dintre petile de 0,5 m;

24. *voltă* — unealtă de pescuit cu cârlige armate cu momeli naturale. Din punct de vedere constructiv volta este constituită dintr-o linie principală cu diametrul de 0,4—0,6 mm, echipată la unul din capete cu un plumb cu greutate de 60—100 g, deasupra căruia se leagă două cârlige, numărul 1 sau 2, prin intermediul unui fir cu lungimea de 8—10 cm și diametrul de 0,3—0,4 mm. Primul cârlig se leagă pe linia principală astfel încât acesta să se afle la același orizont cu plumbul, iar cel de-al doilea, la 1 cm deasupra nodului de legătură al primului cârlig pe linia principală;

25. *țaparină* — unealtă de pescuit cu cârlige armate cu momeli artificiale. Din punct de vedere constructiv țaparina este constituită dintr-o linie principală cu diametrul de 0,3—0,5 mm, echipată la unul din capete cu un plumb cu greutatea de 80—100 g, deasupra căruia se leagă 10 cârlige numărul 2—4, prin intermediul unui fir cu lungimea de 4—5 cm și diametrul de 0,25—0,35 mm. Primul cârlig se leagă pe linia principală astfel încât curbura acestuia să fie la o distanță de 10 cm deasupra plumbului, iar următoarele, la o distanță de 12—14 cm deasupra nodului anterior.

V. Condiții de folosire a uneltelor de pescuit

A. Condiții generale de folosire a uneltelor de pescuit:

a) obligativitatea montării de mărci furnizate de Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură, pe uneltele de pescuit, înscrise în permisul de pescuit comercial;

b) uneltele de pescuit admise la practicarea pescuitului comercial sunt cele înscrise în licența de pescuit (tip, nr., cod, zonă).

B. Condiții specifice:

a) în Marea Neagră talienele se montează la o distanță de cel puțin 2 Mm (mile marine) între ele;

b) în Marea Neagră setcile se amplasează la o distanță de cel puțin 1 Mm față de uneltele de pescuit tip talian;

c) la pescuitul comercial sunt obligatorii marcarea uneltelor de pescuit, precum și semnalizarea poziției uneltelor de pescuit cu balize (flotor);

d) pentru a se evita intersectarea accidentală a navelor și ambarcațiunilor cu instalațiile de tip talian, se impune necesitatea semnalizării talienelor cu sisteme specializate instalate la capătul de larg al talianului, la o distanță de 30 m de acesta;

e) pe timpul pescuitului poziția lavelor de paragat și setci va fi semnalizată prin elemente flotante vizibile de la distanță.

C. Interdicții

În activitatea de pescuit în scop comercial se interzic:

a) folosirea la pescuitul în Marea Neagră a setcilor cu mărimea laturii ochiurilor de plasă cuprinse între $a = 40\text{ mm}$ și $a = 100\text{ mm}$, respectiv $2a = 80\text{ mm}$ și $2a = 200\text{ mm}$, folosirea șirurilor de setci în derivă a căror lungime totală este mai mare de 2,5 km, a setcilor fixe pentru scrumbie;

b) folosirea setcilor de calcan confecționate din ațe cu finețea mai mică de 6,350 m/kg și a lavelor cu lungimea mai mare de 1 km, în Marea Neagră;

c) folosirea traulului pelagic în Marea Neagră, sub izobata de 20 m;

d) folosirea setcilor pentru rechin în zona marină a Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, respectiv de la țarm până la izobata de 20 m;

e) folosirea năvoadelor în rețeaua de canale, gârle și sahare;

f) folosirea uneltelor de tip prostovol, năpatcă și lăptaș, în zona Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, cu excepția apelor care constituie frontieră de stat;

g) folosirea năvoadelor în Delta și în Lunca inundabilă a Dunării, precum și în Complexul Razelm-Sinoie și în celelalte lacuri litorale, în perioadele stabilite prin ordinul de prohibiție a pescuitului;

h) folosirea uneltelor de pescuit tractate de tip traul și năvod, pe Dunăre și pe brațele sale;

i) folosirea uneltelor de plasă în râurile și lacurile naturale din zona de munte;

j) folosirea oricăror unelte de pescuit în fața gurilor de vărsare ale Dunării în Marea Neagră, pe o distanță de 5 km în largul mării și pe un coridor lat de 2 km, socotit câte un km de o parte și de alta a brațelor Sulina și Sfântu Gheorghe; în fața brațului Chilia al Dunării lățimea coridorului interzis este de 1 km spre sud de axul brațului, iar spre nord până la limita apelor teritoriale ale României;

k) folosirea oricăror unelte de pescuit în Dunăre, în fața gârlilor, canalelor și privalelor de alimentare a bălților, pe o distanță de câte 500 m de ambele părți ale gurilor de vărsare, precum și în interiorul acestora, în perioadele stabilite prin ordinul de prohibiție a pescuitului;

l) folosirea oricăror unelte de pescuit în fața gurii Dunării — Meleaua Sfântu Gheorghe până la Ciotic, în aval de Ciotic, în perioadele stabilite prin ordinul de prohibiție a pescuitului;

m) pescuitul comercial pe cursul unei ape curgătoare, în zona de 500 m în aval de baraj.

VI. Modul de măsurare a ochiurilor plaselor de pescuit se face în conformitate cu Regulamentul CE nr. 517/2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 850/1998 al Consiliului în ceea ce privește determinarea dimensiunilor ochiurilor de plasă și evaluarea grosimii firului plaselor de pescuit.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

pentru publicarea acceptării amendamentelor la Codul internațional al mijloacelor de salvare (Codul LSA), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.218(82) a Comitetului Securității Maritime din 8 decembrie 2006

În temeiul prevederilor art. 12 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 2 pct. 18 și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 367/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se publică amendamentele la Codul internațional al mijloacelor de salvare (Codul LSA), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.218(82) a Comitetului Securității Maritime din 8 decembrie 2006, amendamente intrate în vigoare pentru România la data de

1 iulie 2008, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Navală Română va lua măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor,
Septimiu Buzașu,
secretar de stat

București, 11 august 2008.
Nr. 992.

ANEXĂ

REZOLUȚIA MSC.218(82) (adoptată la 8 decembrie 2006)

Adoptarea amendamentelor la Codul internațional al mijloacelor de salvare (Codul LSA)

Comitetul Securității Maritime, amintind art. 28(b) din Convenția privind crearea Organizației Maritime Internaționale, referitor la funcțiile Comitetului, notând Rezoluția MSC.48(66) prin care s-a adoptat Codul internațional al mijloacelor de salvare (denumit în continuare *Codul LSA*), care a devenit obligatoriu conform cap. III din Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare (denumită în continuare *Convenția*),

notând, de asemenea, art. VIII (b) și regula III/3.10 din Convenție cu privire la procedura de amendare aplicabilă Codului LSA,

luând în considerare, la cea de-a 82-a sesiune a sa, amendamentele la Codul LSA, propuse și difuzate în conformitate cu art. VIII (b)(i) din Convenție:

1. adoptă, în conformitate cu art. VIII (b)(iv) din Convenție, amendamentele la Codul LSA, al căror text este redat în anexa la prezenta rezoluție;

2. stabilește, în conformitate cu art. VIII (b)(vi)(2)(bb) din Convenție, că amendamentele din anexă se vor considera ca fiind acceptate la 1 ianuarie 2008, în afara cazului în care, înainte de această dată, mai mult de o treime din guvernele contractante la

Convenție sau guvernele contractante ale căror flote comerciale reprezintă în total cel puțin 50% din tonajul brut al flotei comerciale mondiale vor fi notificat obiecțiile lor la aceste amendamente;

3. invită guvernele contractante să noteze că, în conformitate cu articolul VIII (b)(vii)(2) din Convenție, amendamentele vor intra în vigoare la 1 iulie 2008, după acceptarea lor în conformitate cu paragraful 2;

4. solicită secretarului general, în conformitate cu art. VIII (b)(v) din Convenție, să transmită tuturor guvernelor contractante la Convenție copii certificate ale prezentei rezoluții și ale textului amendamentelor conținute în anexă;

5. solicită în plus secretarului general să transmită copii ale acestei rezoluții și ale anexei sale membrilor Organizației care nu sunt guverne contractante la Convenție.

ANEXĂ
la Rezoluția MSC.218(82)

AMENDAMENTE

la Codul internațional al mijloacelor de salvare (Codul LSA)

CAPITOLUL I

Generalități

1.1. Definiții

1. Paragraful 1.1.8 se elimină și paragrafele existente 1.1.9, 1.1.10 și 1.1.11 se renumerează ca paragrafele 1.1.8, 1.1.9 și, respectiv, 1.1.10.

1.2. Cerințe generale pentru mijloace de salvare

2. La sfârșitul paragrafului 1.2.3 se adaugă următoarea propoziție:

„În cazul mijloacelor de salvare pirotehnice, data expirării trebuie să fie marcată în mod permanent pe produs de către fabricant.”

2.2. Veste de salvare

3. În paragraful 2.2.1.16, cuvintele „saulă sau altceva” se introduc între cuvintele „flotabil” și „mijloace”.

2.3. Costume hidrotermice

4. La paragraful 2.3.1.1, punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. să poată fi despachetat și îmbrăcat fără ajutor în timp de două minute, ținând cont de îmbrăcarea îmbrăcăminteii aferente, îmbrăcarea unei veste de salvare, dacă costumul hidrotermic trebuie purtat împreună cu o vestă de salvare, și umflarea cu gura a camerelor gonflabile, dacă sunt prevăzute*);”.

*) Se face referire la paragraful 3.1.3 din Recomandarea cu privire la încercarea mijloacelor de salvare, adoptată de Organizație prin Rezoluția MSC.81(70).

5. În paragraful 2.3.1.5, cuvintele „saulă sau altceva” se introduc între cuvintele „flotabil” și „mijloace”.

CAPITOLUL IV

Ambarcațiuni de salvare

4.1. Cerințe generale pentru plute de salvare

6. În paragraful 4.1.2.2, cuvintele „se cere să fie arimată într-o poziție din care transferul dintr-un bord în altul să se facă ușor” se înlocuiesc cu cuvintele „este destinată transferului ușor dintr-un bord în altul”.

7. La paragraful 4.1.3.3, prima propoziție se modifică și va avea următorul cuprins:

„În vârful tendei plutei de salvare sau la partea superioară a structurii se va monta o lampă exterioară cu comandă manuală.”

8. La paragraful 4.1.3.4, prima și a doua propoziție se modifică și vor avea următorul cuprins:

„În interiorul plutei de salvare trebuie să fie prevăzută o lampă interioară cu comandă manuală care să poată funcționa continuu timp de cel puțin 12 ore. Aceasta se va aprinde automat dacă tenda este ridicată și va avea o intensitate luminoasă medie de cel puțin 0,5 cd atunci când se măsoară pe

întreaga emisferă superioară, pentru a permite citirea instrucțiunilor privind supraviețuirea și echipamentul.”

9. La paragraful 4.1.5.1, punctele 18 și 19 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„18. o rație de hrană având cel puțin 10.000 kJ (2.400 kcal) pentru fiecare persoană pe care pluta de salvare este autorizată să o transporte. Aceste rații trebuie să fie gustoase, comestibile pe perioada de păstrare recomandată și împachetate astfel încât să fie imediat împărțite și ușor de deschis, ținându-se seama de faptul că mânecile costumului hidrotermic se termină cu mânuși*).

Rațiile trebuie păstrate permanent în containere de metal închise ermetic sau în ambalaje vidate fabricate dintr-un material flexibil cu o rată neglijabilă de transmisie a vaporilor de apă (<0,1 g/m² în 24 de ore la 23°C/85% umiditate relativă, dacă s-a încercat conform unui standard acceptat de către Administrație). Materialele flexibile pentru ambalare trebuie să fie protejate ulterior cu un ambalaj exterior dacă acesta este necesar pentru a se evita ca marginile ascuțite să deterioreze fizic rația de hrană sau alte produse. Ambalajul trebuie să fie vizibil marcat cu data ambalării și data expirării, numărul lotului de fabricație, conținutul ambalajului și instrucțiunile de utilizare. Rațiile de hrană care corespund cerințelor unui standard internațional acceptat de Organizație**) sunt acceptabile în conformitate cu prezentele cerințe;

*) O compoziție tipică corespunzătoare este:

- unitatea de rație: 500—550 g;
- energie: minimum 10.000 kJ;
- umiditate: maximum 5%;
- sare (NaCl): maximum 0,2%;
- carbohidrați: 60—70% greutate = 50—60% energie;
- grăsimi: 18—23% greutate = 33—43% energie;
- proteine: 6—10% greutate = 5—8% energie.

**) Se face referire la recomandările Organizației Internaționale de Standardizare, în special la publicația ISO 18813:2006 «Nave și tehnologie navală — Echipament de supraviețuire pentru ambarcațiunile de salvare și bărcile de urgență».

19. 1,5 l de apă dulce pentru fiecare persoană pe care pluta de salvare este autorizată să o transporte, din care 0,5 l de persoană pot fi înlocuiți de un aparat de desalinizare care poate produce o cantitate egală de apă dulce în 2 zile sau 1 l de persoană poate fi înlocuit de un aparat de desalinizare cu difuzie inversă acționat manual, așa cum se descrie în paragraful 4.4.7.5, care poate produce în 2 zile o cantitate egală de apă potabilă. Apa trebuie să respecte cerințele internaționale corespunzătoare cu privire la conținutul chimic și bacteriologic și trebuie să fie ambalată în containere etanșe la apă, închise ermetic, care sunt fabricate dintr-un material rezistent la coroziune sau să fie tratate astfel încât să reziste la coroziune. Materialele flexibile pentru ambalare, dacă se utilizează, trebuie să aibă o rată neglijabilă de transmisie a vaporilor de apă (<0,1 g/m² în 24 de ore la 23°C/85% umiditate relativă, dacă

s-a încercat conform unui standard acceptat de către Administrație); totuși, rațiile ambalate individual într-un container mai mare nu trebuie să respecte această cerință cu privire la transmiterea vaporilor de apă. Fiecare container de apă trebuie să poată fi reînchis etanș, cu excepția rațiilor ambalate individual de cel puțin 125 ml. Fiecare container trebuie să fie vizibil marcat cu data ambalării și data expirării, numărul lotului de fabricație, cantitatea de apă din container și instrucțiunile pentru consum. Containerele trebuie să fie ușor de deschis, ținându-se seama de faptul că mânecile costumului hidrotermic se termină cu mănuși. Apa pentru băut în cazurile de urgență, care corespunde cerințelor unui standard internațional acceptat de Organizație*), este acceptabilă în conformitate cu prezentele cerințe.”.

*) Se face referire la recomandările Organizației Internaționale de Standardizare, în special la publicația ISO 18813: 2006 «Nave și tehnologie navală — Echipament de supraviețuire pentru ambarcațiunile de salvare și bărcile de urgență».

4.2. Plute de salvare gonflabile

10. La paragraful 4.2.2.3, între a doua și a treia propoziție se introduce o nouă frază cu următorul cuprins:

„Instalația de umflare, inclusiv orice supape de siguranță instalate în conformitate cu paragraful 4.2.2.4, trebuie să corespundă cerințelor unui standard internațional acceptat de Organizație*).”

*) Se face referire la recomandările Organizației Internaționale de Standardizare, în special la publicația ISO 15738:2002 «Nave și tehnologie navală — Instalații de umflare cu gaz pentru mijloacele de salvare gonflabile».

11. La paragraful 4.2.4.1, prima propoziție se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pentru a permite urcarea la bordul plutei de salvare direct din mare a persoanelor, cel puțin o intrare a plutei de salvare trebuie să fie prevăzută cu o rampă de acces care să poată suporta o persoană având greutatea de 100 kg, care stă așezată sau ghemuită și care nu se ține de nicio altă parte a plutei de salvare.”

12. La paragraful 4.2.6.3 se introduce un nou punct, punctul 8, iar punctele existente 8 și 9 se renumerează ca punctele 9 și, respectiv, 10:

„8. greutatea plutei de salvare ambalată, dacă este mai mare de 185 kg;”.

4.3. Plute de salvare rigide

13. La paragraful 4.3.4.1, prima propoziție se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pentru a permite urcarea la bordul plutei de salvare direct din mare a persoanelor, cel puțin o intrare a plutei de salvare trebuie să fie prevăzută cu o rampă de acces care să poată suporta o persoană având greutatea de 100 kg, care stă așezată sau ghemuită și care nu se ține de nicio altă parte a plutei de salvare.”

4.4. Cerințe generale pentru bărci de salvare

14. La paragraful 4.4.1.1, cuvintele „și pot fi lansate la apă în siguranță în toate condițiile de asietă de până la 10° și înclinare transversală de până la 20° în fiecare bord” se adaugă la sfârșitul primei propoziții.

15. Paragraful 4.4.1.2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„4.4.1.2. Fiecare barcă de salvare trebuie să fie prevăzută cu o plăcuță de aprobare fixată permanent și aprobată de Administrație sau reprezentantul său, conținând cel puțin următoarele:

1. numele și adresa producătorului;
2. modelul și seria de fabricație a bărcii de salvare;
3. luna și anul de fabricație;
4. numărul de persoane pe care barca de salvare este autorizată să-l transporte; și

5. date privind aprobarea conform celor cerute la paragraful 1.2.2.9.

Fiecare barcă de salvare fabricată trebuie să fie prevăzută cu un certificat sau o declarație de conformitate care, suplimentar față de cele mai sus menționate, indică:

6. numărul certificatului de aprobare;
7. materialul de construcție a corpului, atât de detaliat încât să se asigure că nu vor apărea probleme de compatibilitate în ceea ce privește reparațiile;
8. masa totală cu echipament și echipaj complet;
9. forța de tracțiune măsurată a bărcii de salvare; și
10. declarație de aprobare conform secțiunilor 4.5, 4.6, 4.7, 4.8 sau 4.9.”

16. La paragraful 4.4.3.1, în prima propoziție, cuvântul „rapidă” se elimină, iar cuvintele „în cel mult 10 minute din momentul în care este dată dispoziția la bord” se adaugă la sfârșit.

17. La paragraful 4.4.6.8, în prima propoziție, cuvintele „o plută de salvare de 25 persoane” se înlocuiesc cu cuvintele „cea mai mare plută de salvare transportată pe navă”.

18. Paragraful 4.4.7.6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„4.4.7.6. Fiecare barcă de salvare destinată lansării la apă cu ajutorul unui sau mai multor curenți, cu excepția bărcii de salvare lansate prin cădere liberă, trebuie să fie prevăzută cu un dispozitiv de decuplare conform următoarelor cerințe sub rezerva pct. 9 de mai jos:

1. mecanismul trebuie să fie reglat astfel încât toate cârligele să fie decuplate simultan;

2. mecanismul trebuie să aibă două posibilități de decuplare: decuplare normală (fără sarcină) și decuplare în sarcină, după cum urmează:

2.1. posibilitatea de decuplare normală (fără sarcină) care va decupla barca de salvare atunci când aceasta plutește sau dacă cârligele nu se află sub sarcină și nu se cere separarea manuală a inelului de ridicare sau a cheii din gheara cârligului; și

2.2. posibilitatea de decuplare în sarcină, care va permite decuplarea bărcii de salvare cu cârligele sub sarcină. Acest mecanism trebuie să fie reglat astfel încât să decupleze barca de salvare în orice condiții de încărcare, și anume de la sarcina zero, barca de salvare fiind în apă, la o sarcină de 1,1 ori greutatea totală a bărcii de salvare atunci când aceasta este încărcată complet cu persoane și echipament. Această posibilitate de decuplare trebuie să fie în mod corespunzător protejată la utilizarea accidentală sau prematură. Protecția adecvată trebuie să includă, suplimentar față de simbolul de pericol, o protecție mecanică specială care în mod normal nu se cere la mecanismul de decuplare fără sarcină. Pentru prevenirea unei decuplări premature în sarcină, exploatarea în sarcină a mecanismului de decuplare va necesita o acțiune deliberată și susținută a operatorului;

3. pentru prevenirea decuplării accidentale în timpul recuperării bărcii, în afară de cazul în care cârligul este complet restabilit, fie cârligul nu poate să susțină vreo sarcină, fie mânerul sau bolțurile de siguranță nu pot fi întoarse în poziția de resetare (închis) fără aplicarea unei forțe excesive. Simboluri de pericol suplimentare trebuie să fie afișate în fiecare loc al cârligului pentru a atenționa membrii echipajului cu privire la metoda de resetare corespunzătoare;

4. mecanismul de decuplare trebuie să fie proiectat și instalat astfel încât membrii echipajului din barca de salvare pot stabili clar momentul în care instalația este gata pentru ridicare:

4.1. prin constatarea directă că partea mobilă a cârligului sau partea din cârlig care blochează partea mobilă a cârligului în poziția inițială este corespunzător și complet restabilită la fiecare cârlig; sau

4.2. prin observarea unui indicator nereglabil care confirmă că mecanismul care blochează partea mobilă a cârligului în

poziția inițială este corespunzător și complet restabilă la fiecare cârlig; sau

4.3. manevrarea ușoară a unui indicator care confirmă că mecanismul care blochează partea mobilă a cârligului în poziția inițială este corespunzător și complet restabilă la fiecare cârlig;

5. instrucțiuni clare de funcționare trebuie să fie prevăzute cu o notă corespunzătoare de avertizare utilizând coduri de culori, pictograme și/sau simboluri dacă este necesar pentru claritate. Dacă se utilizează coduri de culori, culoarea verde va indica restabilirea corespunzătoare a cârligului și culoarea roșie va indica pericolul de restabilire necorespunzătoare sau incorectă;

6. comanda decuplării trebuie să fie clar marcată într-o culoare care contrastează cu culorile înconjurătoare;

7. trebuie să existe un dispozitiv de desprindere a bărcii de salvare în scopul eliberării mecanismului de decuplare pentru efectuarea întreținerii tehnice;

8. legăturile fixe de construcție ale mecanismului de decuplare din barca de salvare trebuie să fie proiectate cu un coeficient de siguranță care să corespundă cu de 6 ori sarcina de rupere a materialelor utilizate și greutatea bărcii de salvare atunci când este complet încărcată cu persoane, combustibil și echipament, considerând că greutatea bărcii de salvare este în mod egal repartizată între curenți, cu excepția faptului că coeficientul de siguranță pentru dispozitivul de desprindere poate depinde de greutatea bărcii de salvare atunci când aceasta este complet încărcată cu combustibil și echipament, plus 1.000 kg; și

9. dacă un singur curent și un dispozitiv cu cârlig sunt utilizate pentru lansarea la apă a unei bărci de salvare sau a unei bărci de urgență din combinația cu un sistem de barbete corespunzător, cerințele paragrafului 4.4.7.6.2.2 și 4.4.7.6.3 nu trebuie aplicate; la un astfel de dispozitiv va fi suficient un singur mod de decuplare a bărcii de salvare sau a bărcii de urgență, și anume atunci când aceasta se află complet în apă.”

19. La paragraful 4.4.7.11, în prima propoziție cuvântul „lampă” se înlocuiește cu cuvintele „lumină exterioară”.

20. Paragraful 4.4.7.12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„4.4.7.12. În interiorul bărcii de salvare trebuie să fie prevăzută o lampă interioară cu comandă manuală, care să poată funcționa continuu timp de cel puțin 12 ore. Aceasta va avea o intensitate luminoasă medie de cel puțin 0,5 cd, atunci când se măsoară pe întreaga emisferă superioară, și să fie suficientă pentru citirea instrucțiunilor cu privire la supraviețuire și echipament; totuși, în acest scop nu se permite utilizarea lămpilor cu petrol.”

21. La paragraful 4.4.8.9, cuvintele „așa cum se descrie la paragraful 4.1.5.1.19” se introduc între cuvintele „apă potabilă” și „pentru fiecare persoană”.

4.5. Bărci de salvare parțial închise

22. Paragraful 4.5.3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„4.5.3. Interiorul bărcii de salvare trebuie să fie de culoare deschisă care să nu creeze disconfort ocupanților.”

4.6. Bărci de salvare complet închise

23. La paragraful 4.6.2.8, cuvântul „deschisă” se introduce după cel de-al doilea cuvânt „culoare”.

4.7. Bărci de salvare lansate la apă prin cădere liberă

24. Paragraful 4.7.3.3 se elimină.

CAPITOLUL V Bărci de urgență

5.1. Bărci de urgență

25. La paragraful 5.1.1.1, în prima propoziție cuvintele „excluzând paragraful 4.4.6.8,” se introduc între cuvintele „4.4.7.4 inclusiv” și „și 4.4.7.6”, iar referirile la „4.4.7.6, 4.4.7.7,

4.4.7.9, 4.4.7.10” se înlocuiesc cu referirile la „4.4.7.6, 4.4.7.8, 4.4.7.10, 4.4.7.11”.

26. La paragraful 5.1.1.3 pct. 2, la sfârșitul primei propoziții se adaugă cuvintele „toate purtând costume hidrotermice și, dacă se cere, veste de salvare”.

27. Paragraful 5.1.1.6 se înlocuiește după cum urmează:

„5.1.1.6. Fiecare barcă de urgență trebuie să dispună de suficient combustibil care poate fi utilizat în gama de temperaturi prevăzute în zona de exploatare a navei și trebuie să poată face manevre la o viteză de până la 6 noduri și să mențină această viteză pentru o perioadă de cel puțin 4 ore, atunci când este complet încărcată cu persoane și echipament.”

28. După paragraful 5.1.1.11 se introduce un nou paragraf, paragraful 5.1.1.12, cu următorul cuprins:

„5.1.1.12. Fiecare barcă de urgență trebuie să fie dispusă astfel încât din postul de comandă și de guvernare să se asigure o vizibilitate corespunzătoare în prova, în pupa și în ambele borduri pentru lansarea la apă și efectuarea manevrelor în siguranță și, în mod special, o vizibilitate bună a zonelor în care se realizează recuperarea oamenilor din apă și gruparea ambarcațiunilor de salvare, precum și observarea membrilor echipajului care efectuează aceste operațiuni.”

29. Paragraful 5.1.3.11 se elimină.

30. După secțiunea 5.1.3 se adaugă o nouă secțiune, secțiunea 5.1.4, cu următorul cuprins:

„5.1.4. Cerințe suplimentare pentru bărcile de urgență rapide

5.1.4.1. Bărcile de urgență rapide trebuie să fie construite astfel încât să poată fi lansate la apă și recuperate în deplină siguranță în condiții meteorologice și ale stării mării nefavorabile.

5.1.4.2. Cu excepția celor prevăzute în această secțiune, toate bărcile de urgență rapide trebuie să respecte cerințele din secțiunea 5.1, cu excepția paragrafelor 4.4.1.5.3, 4.4.1.6, 4.4.7.2, 5.1.1.6 și 5.1.1.10.

5.1.4.3. Fără a ține seama de cerințele paragrafului 5.1.1.3.1, bărcile de urgență rapide trebuie să aibă o lungime a corpului de cel puțin 6 m și de cel mult 8,5 m, inclusiv structurile gonflabile sau apărătorile fixe.

5.1.4.4. Bărcile de urgență rapide trebuie să dispună de suficient combustibil care poate fi utilizat în gama de temperaturi prevăzute în zona de exploatare a navei și trebuie să poată face manevre pentru o perioadă de timp de cel puțin 4 ore, la o viteză de cel puțin 20 de noduri în apă calmă cu un echipaj de 3 persoane și de cel puțin 8 noduri atunci când este complet încărcată cu persoane și echipament.

5.1.4.5. Bărcile de urgență rapide trebuie să fie cu redresare proprie sau să poată fi ușor redresate de cel mult 2 membri din echipaj.

5.1.4.6. Bărcile de urgență rapide trebuie să fie cu autodrenare sau să poată fi evacuate rapid de apă.

5.1.4.7. Bărcile de urgență rapide trebuie să fie guvernate cu o timonă situată în postul de guvernare departe de eche. Trebuie să fie prevăzută de asemenea o instalație de guvernare pentru caz de urgență, care să asigure comanda directă a cârmei, a jetului de apă sau a motorului exterior.

5.1.4.8. Motoarele bărcii de urgență rapide trebuie să se oprească automat sau să fie oprite cu ajutorul întrerupătorului pentru caz de avarie situat în postul de comandă, dacă barca de urgență se răstoarnă. Dacă barca de urgență a fost redresată, fiecare motor trebuie să poată fi repornit, cu condiția ca maneta de decuplare în caz de urgență a cârmei, dacă este prevăzută, să fi fost repusă în poziția inițială. Proiectarea instalațiilor de combustibil și ungere trebuie să prevină pierderea a mai mult de 250 ml de combustibil sau ulei de ungere de la instalația de propulsie dacă barca de urgență se răstoarnă.

5.1.4.9. Dacă este posibil, bărcile de urgență rapide trebuie să fie echipate cu un dispozitiv fix de suspendare într-un singur

punct, care poate fi acționat ușor și fără pericol, sau cu un dispozitiv echivalent.

5.1.4.10. O barcă de urgență rapidă rigidă trebuie să fie construită astfel încât atunci când este suspendată în punctul său de ridicare să aibă o rezistență suficientă pentru a rezista unei sarcini egale cu de 4 ori greutatea sa atunci când este complet încărcată cu persoane și echipament, fără încovoiere reziduală după îndepărtarea sarcinii.

5.1.4.11. Echipamentul normal al unei bărci de urgență rapide trebuie să includă un set de aparate de radiocomunicație pe bandă VHF, care este de tip hands-free și impermeabil.”

CAPITOLUL VI

Instalații de lansare la apă și de îmbarcare

6.1. Instalații de lansare la apă și de îmbarcare

31. La paragraful 6.1.1.5 se înlocuiesc cuvintele „sarcină de probă statică” cu cuvintele „sarcină de probă statică efectuată în uzină”.

32. După paragraful 6.1.1.10 se adaugă un nou paragraf, paragraful 6.1.1.11, cu următorul cuprins:

„6.1.1.11. Dispozitivele de lansare la apă a bărcii de urgență trebuie să fie prevăzute cu zberi de recuperare, în caz de condiții meteorologice nefavorabile, când sistemul de tensionare poate fi un pericol.”

33. La paragraful 6.1.2.12 se înlocuiesc cuvintele „sau un mecanism acționat de operator” cu cuvintele „fie pe punte, fie pe ambarcațiunea de salvare sau barca de urgență”.

34. După paragraful 6.1.2.12 se adaugă un nou paragraf, paragraful 6.1.2.13, cu următorul cuprins:

„6.1.2.13. Un dispozitiv de lansare la apă a bărcii de salvare trebuie să fie prevăzut cu mijloace de suspendare a bărcii de salvare, pentru eliberarea mecanismului de decuplare sub sarcină, în vederea efectuării întreținerii.”

35. După secțiunea 6.1.6 se adaugă o nouă secțiune, secțiunea 6.1.7, cu următorul cuprins:

„6.1.7. *Dispozitive de lansare la apă pentru bărcile de urgență rapide*

6.1.7.1. Fiecare dispozitiv de lansare la apă pentru barca de urgență rapidă trebuie să respecte cerințele paragrafelor 6.1.1 și 6.1.2, cu excepția paragrafului 6.1.2.10 și, suplimentar, trebuie să respecte cerințele prezentului paragraf.

6.1.7.2. Dispozitivul de lansare la apă trebuie să fie prevăzut cu un dispozitiv de amortizare a forțelor datorate interacțiunii cu valurile, atunci când barca de urgență rapidă este lansată la apă sau recuperată. Dispozitivul trebuie să includă un element flexibil pentru a atenua forțele de impact și un element de amortizare pentru reducerea oscilațiilor.

6.1.7.3. Vinciul trebuie să fie prevăzut cu un dispozitiv automat de mare viteză pentru întindere, care previne slăbirea cablului metalic în orice condiții de stare a mării în care barca de urgență rapidă este destinată să funcționeze.

6.1.7.4. Frânele vinciului trebuie să aibă o acțiune gradată. Dacă barca de urgență rapidă este coborâtă la viteză maximă și frâna este aplicată brusc, forța dinamică suplimentară exercitată asupra cablului metalic ca rezultat al încetirii nu trebuie să depășească de 0,5 ori sarcina de lucru a dispozitivului de lansare la apă.

6.1.7.5. Viteza de coborâre pentru o barcă de urgență rapidă atunci când este complet încărcată cu persoane și echipament nu trebuie să depășească 1 m/s. Fără a ține seama de cerințele paragrafului 6.1.1.9, un dispozitiv de lansare la apă a bărcii de urgență rapide trebuie să poată ridica barca de urgență rapidă cu 6 persoane și echipament complet la o viteză de cel puțin 0,8 m/s. Dispozitivul trebuie să poată de asemenea să ridice barca de urgență cu numărul maxim de persoane pe care le poate transporta, așa cum s-a calculat în conformitate cu paragraful 4.4.2.”

CAPITOLUL VII

Alte dispozitive de salvare

7.2. Instalația de alarmă generală și comunicare cu publicul

36. La paragraful 7.2.1.1, a treia propoziție se elimină.

37. La paragraful 7.2.1.2, a doua propoziție se elimină.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

SECȚIA A TREIA

HOTĂRÂREA

din 15 februarie 2007

în Cauza Boldea împotriva României

(Cererea nr. 19.997/02)

Strasbourg

În cauza Boldea împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), statuând în cadrul unei camere formate din:

domnii B.M. Zupančič, președinte, J. Hedigan, C. Bîrsan, doamna E. Fura-Sandström, doamna A. Gyulumyan, domnul David Thór Björgvinsson, doamna I. Ziemele, judecători, și domnul S. Quesada, grefier de secție,

după ce a deliberat în Camera de consiliu la data de 25 ianuarie 2007,

pronunță următoarea hotărâre, adoptată la această dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 19.997/02) îndreptată împotriva României, prin care un cetățean al acestui stat, domnul Marian Boldea (*reclamantul*), a sesizat Curtea la data de 9 mai 2002 în temeiul art. 34 din Convenția pentru

apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Reclamantul este reprezentat de domnul D. Crăciun, avocat în Timișoara. Guvernul român (*Guvernul*) este

reprezentat de agentul său, doamna B. Ramașcanu, de la Ministerul Afacerilor Externe.

3. La data de 2 decembrie 2005 Curtea a hotărât să comunice cererea Guvernului. În temeiul art. 29 alin. 3, aceasta a hotărât să analizeze în același timp admisibilitatea și temeinicia cauzei.

ÎN FAPT

I. Circumstanțele cauzei

4. Reclamantul s-a născut în anul 1962 și locuiește la Timișoara.

A. Originea cauzei

5. Reclamantul este conferențiar universitar la Facultatea de automată și informatică a Universității Politehnice din Timișoara.

6. La data de 9 martie 2001, cu ocazia unei reuniuni a corpului didactic al catedrei de informatică a facultății, decanul acesteia a abordat problema plagiatului privind publicațiile științifice ale lui A.S. și L.P., apărute în luna decembrie 2000, precum și alte teze de doctorat și lucrări de licență. Pe fondul unei nemulțumiri generale la adresa publicațiilor realizate în cadrul catedrei, mai mulți profesori și-au exprimat părerea asupra așa-zisului plagiat. Ei au constatat că cei doi autori preluaseră multe definiții din teza de doctorat a lui N.P. Reclamantul a fost singurul care a afirmat că publicațiile științifice în discuție constituiau un plagiat. Concluzia reuniunii a fost că nivelul științific al publicațiilor scăzuse și că se recomanda să se evite publicarea unor articole care se limitau la reproducerea unor definiții deja existente și să se aducă noi contribuții. S-a mai adăugat faptul că publicațiile lui A.S. și lui L.P. nu constituiau un plagiat, dar că ele nu reprezentau nici referințe științifice în materie (*nu se iau în considerare aceste lucrări*). Celor doi autori li s-a adresat un avertisment verbal.

Prin Decizia din 16 mai 2001 comisia de deontologie *ad hoc* a facultății a propus înființarea unei comisii de arbitraj însărcinate cu soluționarea diferendului și realizarea unui studiu aprofundat al publicațiilor în discuție. Curtea nu a fost informată de rezultatele acestor propuneri.

B. Procedura penală împotriva reclamantului pentru calomnie

7. La data de 9 mai 2001 A.S. și L.P. au depus fiecare o plângere penală pentru calomnie împotriva reclamantului, căruia i-au imputat faptul că i-a acuzat de plagiat în timpul reuniunii din 9 martie 2001.

8. La data de 11 septembrie 2001, Judecătoria Timișoara a conexas cele două plângeri penale.

9. În ședința publică din 9 octombrie 2001 Judecătoria Timișoara l-a audiat pe reclamant și a admis proba verității, în temeiul art. 207 din Codul penal. El a depus articolele părților vătămate și fragmentele relevante din teza de doctorat pretins plagiată.

10. La data de 27 noiembrie 2001 Judecătoria Timișoara a audiat 2 martori care participaseră la reuniunea din 9 martie 2001. V.M., coordonatorul tezei părților vătămate, a declarat că în opinia sa, deși contestabile, publicațiile părților vătămate nu constituiau un plagiat. De asemenea, el a apreciat că afirmațiile reclamantului au fost făcute cu rea-credință. Martorul U.M. a declarat că nu se poate pronunța asupra pretinsului plagiat sau asupra intenției reclamantului atunci când i-a calificat pe colegii săi drept „plagiatori”.

11. Prin Sentința din 27 noiembrie 2001 Judecătoria Timișoara a dispus achitarea reclamantului în temeiul art. 10 lit. b)¹ din Codul de procedură penală, însă l-a condamnat la plata unei amenzi administrative de 500.000 lei (ROL) (circa

20 EUR) în temeiul art. 18¹, coroborat cu art. 91 din Codul penal. De asemenea, instanța l-a condamnat să le plătească reclamanților cheltuielile de judecată ocazionate, în valoare de 2.120.000 ROL (circa 80 EUR).

12. Fragmentul relevant din această sentință are următorul text:

„Din probatoriul administrat în cauză: declarația inculpatului raportul nr. 262/01 a Facultății de Informatică și Calculatoare, articolul intitulat «Indicatori pentru caracterizarea fiabilității și disponibilității» aparținând părților vătămate, capitolul 2 din teza de doctorat pretins plagiată, semnată de N.P., copia procesului-verbal din data de 9 martie 2001, declarațiile martorilor U.M. și V.M., instanța reține următoarea stare de fapt:

Părțile au calitatea de cadre didactice la Universitatea Politehnică din Timișoara, departamentul de calculatoare iar în data de 9 martie 2001, în cadrul unei ședințe a colectivului acestui departament inculpatul a afirmat public, că părțile vătămate sunt «plagiatori» pe motiv că un articol semnat de aceștia copiază un capitol dintr-o teză de doctorat. Deși articolul semnat de partea vătămată cuprinde structural și chiar conceptual definiții din alte lucrări, totuși, intenția acestora nu a fost de a reproduce, respectiv de a copia aceste lucrări. Pe de altă parte, infracțiunea de calomnie presupune afirmații malițioase, făcute cu rea-credință și cu intenția de a leza demnitatea, cu privire la fapta care dacă ar fi adevărată ar atrage una din sancțiunile prevăzute de textul incriminator.

Din înscrisurile aflate la dosarul cauzei, dar și din declarațiile martorilor, rezultă că inculpatul a făcut afirmațiile cu rea-credință și cu intenția de a leza demnitatea părților vătămate, afirmații care dacă ar fi adevărate ar atrage pentru părțile vătămate o sancțiune disciplinară sau disprețul public.

Fiind îndeplinită și condiția publicității, instanța constată că din punct de vedere formal fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de «calomnie» prevăzută de articolul 206 Cod penal.

Din punct de vedere substanțial, fapta nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni, deoarece este vorba de o ceartă între colegi din orgoliu profesional, inculpatul aflându-se la primul contact cu justiția.”

13. La data de 3 decembrie 2001 reclamantul a formulat un recurs împotriva sentinței judecătorei. El a susținut în principal lipsa de motivare a sentinței pe baza probelor aduse în timpul procedurii, atât de el însuși, cât și de părțile vătămate, și aceasta cu toate că ar fi putut beneficia de proba verității prevăzută de art.207 din Codul penal. Mai mult, el a afirmat că judecătoria s-a limitat la a constata reaua sa credință fără a se sprijini pe niciun element de probă și nu a luat deloc în considerare legislația referitoare la drepturile de autor și drepturile conexe. Părțile vătămate au formulat și ele recurs împotriva sentinței pronunțate în primă instanță.

14. Prin Decizia din 22 martie 2002 Tribunalul Timiș a respins cele două recursuri. În ceea ce privește recursul reclamantului, instanța a dispus următoarele:

„Examinând recursurile declarate prin prisma motivelor invocate precum și în limitele articolului 385⁶ din Codul de Procedură Penală, se constată că prima instanță a reținut în mod corect starea de fapt și de drept dedusă judecătii sancțiunea administrativă aplicată inculpatului fiind corect individualizată astfel că în ceea ce privește apelul inculpatului acesta pentru considerentele expuse urmează a fi respins în baza articolului 385¹⁵ 1) b din Codul de Procedură Penală.”

15. Recursul părților vătămate a fost respins ca tardiv.

II. Dreptul intern pertinent

A. Codul penal

16. Articolele relevante din Codul penal prevăd următoarele:

ARTICOLUL 18¹**Fapta care nu prezintă pericolul social al unei infracțiuni**

„(1) Nu constituie infracțiune fapta prevăzută de legea penală, dacă prin atingerea minimă adusă uneia din valorile apărute de lege și prin conținutul ei concret, fiind lipsită în mod vădit de importanță, nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni (...)

(3) În cazul faptelor prevăzute în prezentul articol, procurorul sau instanța aplică una din sancțiunile cu caracter administrativ prevăzute în art. 91.”

ARTICOLUL 91

Sancțiunile cu caracter administrativ

„Când instanța dispune înlocuirea răspunderii penale, aplică una dintre următoarele sancțiuni cu caracter administrativ: (...)

c) amendă de la 100.000 ROL la 10.000.000 ROL.”

ARTICOLUL 206

„Afirmarea sau imputarea în public, prin orice mijloace, a unei fapte determinate privitoare la o persoană, care, dacă ar fi adevărată, ar expune acea persoană la o sancțiune penală, administrativă sau disciplinară, ori disprețului public, se pedepsește cu închisoare între trei luni și trei ani sau cu amendă.”

ARTICOLUL 207

„Proba verității celor afirmate sau imputate este admisibilă, dacă afirmarea sau imputarea a fost săvârșită pentru apărarea unui interes legitim. Fapta cu privire la care s-a făcut proba verității nu constituie infracțiunea de insultă sau calomnie.”

17. Codul penal a fost modificat substanțial în anul 2004 prin Legea nr. 301/2004, a cărei intrare în vigoare este prevăzută pentru data de 1 septembrie 2008. Noul text referitor la calomnie prevede următoarele:

„Afirmarea sau imputarea în public, prin orice mijloace, a unei fapte determinate privitoare la o persoană, care, dacă ar fi adevărată, ar expune acea persoană la o sancțiune penală, administrativă sau disciplinară, ori disprețului public se pedepsește cu zile-amendă, de la 10 la 120.

(...)”

18. Codul penal a fost modificat și completat prin Legea nr. 160 din 30 mai 2005 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58 din 23 mai 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 2 iunie 2005.

Articolul unic al acestei ordonanțe de urgență prevede următoarele:

„(...)”

1. La articolul I punctul 2, alineatul (1) al articolului 206 va avea următorul cuprins:

«Afirmarea sau imputarea în public, prin orice mijloace, a unei fapte determinate privitoare la o persoană, care, dacă ar fi adevărată, ar expune acea persoană la o sancțiune penală, administrativă sau disciplinară, ori disprețului public, se pedepsește cu amendă de la 2.500.000 lei la 130.000.000 lei. (...)»”

Legea nr. 278 din 4 iulie 2006 pentru modificarea și completarea Codului penal, precum și pentru modificarea și completarea și altor legi a abrogat art. 205—207 din cod.

B. Codul civil

19. Articolele relevante din Codul civil prevăd următoarele:

ARTICOLUL 998

„Orice faptă a omului, care cauzează altuia prejudiciu, obligă pe acela din a cărui greșeală s-a ocazionat, a-l repara.”

„ARTICOLUL 999

„Omul este responsabil nu numai de prejudiciul ce a cauzat prin fapta sa, dar și de acela ce a cauzat prin neglijența sau prin imprudența sa.”

ÎN DREPT

I. Asupra pretensei încălcări a art. 6 alin. 1 din Convenție

20. Reclamantul se plânge de faptul că nu i-a fost judecată în mod echitabil cauza, susținând că a fost condamnat la plata unei amenzi administrative în absența oricărei dovezi pertinente și fără ca instanțele să fi răspuns argumentelor pe care el le-a expus. El invocă art. 6 alin. 1 din Convenție, care prevede următoarele în partea sa relevantă:

„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî (...) asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. (...)”

A. Asupra admisibilității

21. Curtea constată că acest capăt de cerere nu este vădit neîntemeiat în sensul art. 35 alin. 3 din Convenție. Mai mult, ea arată că nu este incident niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, îl declară admisibil.

B. Asupra fondului**1. Argumentele părților**

22. Guvernul apreciază în primul rând că intră în competența Curții să examineze erori de fapt și de drept pretins comise de o instanță internă, decât dacă și în măsura în care ele ar putea să aducă atingere drepturilor și libertăților garantate de Convenție.

23. În al doilea rând, Guvernul consideră că instanțele interne care au examinat cauza s-au pronunțat motivat asupra argumentelor formulate de reclamant în apărarea sa. El face trimitere la jurisprudența Curții, conform căreia art. 6 alin. 1 din Convenție obligă instanțele să își motiveze hotărârile, însă fără a se putea înțelege că impune un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Olandei*, Hotărârea din 19 aprilie 1994, seria A nr. 288, p. 20, § 61). Problema de a ști dacă o instanță nu a respectat obligația de motivare, prevăzută de art. 6 din Convenție, nu se poate analiza decât în lumina circumstanțelor speței (*Ruiz Torija împotriva Spaniei*, Hotărârea din 9 decembrie 1994, seria A nr. 303-A, p. 12, § 29).

24. Astfel, în opinia Guvernului, Judecătoria Timișoara a analizat probele administrate, a stabilit situația de fapt și s-a pronunțat asupra relei-credințe a reclamantului. Ea a luat în considerare plângerile părților vătămate, documentele prezentate de părți și declarațiile martorilor. Deși Judecătoria Timișoara nu a înlăturat în mod expres argumentele reclamantului, Guvernul apreciază că, reținând existența faptei pretinse de părțile vătămate și elementul subiectiv al infracțiunii, judecătoria s-a pronunțat indirect asupra pledoariei persoanei în cauză și că, prin urmare, celelalte argumente invocate de către reclamant ar putea fi considerate inutile.

25. În ceea ce privește decizia Tribunalului Timiș, Guvernul arată că instanța de recurs a reiterat motivarea Judecătoriei Timișoara (*Helle împotriva Finlandei*, Hotărârea din 19 decembrie 1997, *Culegere de decizii și hotărâri* 1997-VIII, p. 2.930, § 60).

26. În sfârșit, în opinia Guvernului, reclamantul a beneficiat de o procedură contradictorie, iar instanțele au respectat pe deplin garanțiile de independență și imparțialitate, de celeritate, de publicitate și de egalitate a armelor.

27. Reclamantul nu a prezentat observații ca răspuns la cele ale Guvernului.

2. Aprecierea Curții**a) Principiile care se desprind din jurisprudența Curții**

28. Curtea reamintește că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 alin. 1 din Convenție, înglobează, printre altele, dreptul părților la proces de a prezenta observațiile pe care le consideră relevante pentru cauza lor. Convenția nevizând garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, ci a unor drepturi concrete și efective (*Artico împotriva Italiei*, Hotărârea din 13 mai 1980, seria A nr. 37, p. 16, § 33), acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt într-adevăr „ascultate”, adică analizate temeinic de către instanța sesizată. Cu alte cuvinte, art. 6 implică în special, în sarcina „instanței”, obligația de a proceda la o analiză efectivă a mijloacelor, argumentelor și propunerile de probe ale părților, fără a le stabili relevanța (*Perez împotriva Franței* [MC] nr. 47.287/99, § 80, CEDO 2004-I, și *Van de Hurk*, citată mai sus, § 59).

29. Cu toate acestea, dacă art. 6 alin. 1 obligă instanțele să își motiveze hotărârile, el nu poate fi înțeles în sensul că impune un răspuns amănunțit pentru fiecare argument (*Van de Hurk*, citată mai sus, § 61). Dimensiunea acestei obligații poate să varieze în funcție de natura hotărârii. Mai mult, instanța trebuie să țină cont mai ales de diversitatea mijloacelor pe care un pledant le poate ridica în instanță și de diferențele existente în statele contractante în materie de dispoziții legale, cutume, concepții doctrinare, prezentare și redactare a sentințelor și deciziilor. De aceea, problema de a ști dacă o instanță și-a încălcat obligația de motivare ce rezultă din art. 6 din Convenție nu se poate analiza decât în lumina circumstanțelor speței (*Ruiz Torija*, citată mai sus, § 29).

30. În plus, noțiunea de proces echitabil presupune ca o instanță internă care nu și-a motivat decât pe scurt hotărârea, prin preluarea motivării instanței inferioare sau altfel, să fi analizat în mod real chestiunile esențiale ce i-au fost supuse judecării și să nu se fi mulțumit cu a aproba pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare (*Helle*, citată mai sus, § 60).

b) Aplicarea principiilor generale în speță

31. Curtea observă că Judecătoria Timișoara l-a condamnat pe reclamant la plata unei amenzi administrative, după ce a stabilit faptele și a apreciat că elementul intențional și caracterul public al faptelor erau îndeplinite în cauză. Cu toate acestea, instanța nu a făcut nicio referire concretă la elementele de fapt ce ar fi putut justifica concluzia referitoare la vinovăția reclamantului și caracterul public al faptelor reținute. Ea s-a limitat la a afirma că aceste condiții erau îndeplinite în speță.

32. Desigur, în general, nu este de competența Curții să examineze erorile de fapt sau de drept pretins comise de o instanță internă (*García Ruiz împotriva Spaniei* [MC] nr. 30.544/96, § 28, CEDO 1999-I), interpretarea legislației interne revenind în primul rând autorităților naționale și, în special, curților și tribunalelor (*Perez*, citată mai sus, § 82, și *Coëme și alții împotriva Belgiei*, nr. 32.492/96, 32.547/96, 32.548/96, 33.209/96 și 33.210/96, § 115, CEDO2000-VII). Totuși, în cauza de față, Curtea observă că Judecătoria Timișoara nu a procedat la interpretarea tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii și că nu a analizat probele depuse de reclamant, ceea ce i-ar fi permis să le înlăture, dacă era cazul, într-un mod motivat, pe cele pe care nu le considera relevante.

33. Mai mult, instanța care s-a pronunțat asupra recursului reclamantului nu a răspuns deloc motivelor acestui recurs, întemeiate, în special, pe lipsa de motivare a sentinței pronunțate în primă instanță. Dacă este adevărat că obligația de a-și motiva hotărârile, pe care art. 6 alin. 1 din Convenție le-o impune instanțelor, nu poate fi înțeleasă în sensul de a da un răspuns detaliat la fiecare argument [*Perez*, citată mai sus, § 81, *Van de Hurk*, citată mai sus, p. 20, § 61, și *Ruiz Torija*, citată mai sus, § 29; a se vedea și *Jahnke și Lenoble împotriva Franței* (dec.) nr. 40.490/98, CEDO 2000-IX], trebuie constatat că, în speță, Tribunalul Timiș nu a făcut decât să facă trimitere la considerentele sentinței pronunțate de Judecătoria Timișoara.

Chiar dacă aceasta poate constitui o motivare prin preluarea motivelor instanței inferioare în sensul Cauzei *Helle împotriva Finlandei* (hotărâre citată mai sus, § 56), ar fi fost necesară o hotărâre motivată în detaliu și completă din partea Judecătoriei Timișoara pentru a putea considera drept echitabilă procedura îndreptată împotriva reclamantului. Or, nu aceasta a fost situația în speță, așa cum s-a constatat mai sus.

34. Aceste elemente îi sunt suficiente Curții pentru a concluziona că reclamantul are motive temeinice să susțină că hotărârile Judecătoriei Timișoara și ale Tribunalului Timiș nu au fost suficient motivate și că reclamantului nu i-a fost judecată în mod echitabil cauza privind condamnarea sa la plata unei amenzi administrative.

35. În concluzie, a avut loc încălcarea art. 6 alin. 1 din Convenție.

II. Asupra pretinsei încălcări a art. 10 din Convenție

36. În opinia reclamantului, condamnarea sa pentru calomnie i-a încălcat dreptul la libertatea de exprimare garantat de art. 10 din Convenție, care prevede următoarele:

„1. Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică statele să supună societățile de radiodifuziune, de cinematografie sau de televiziune unui regim de autorizare.

2. Exercițarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare într-o societate democratică pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau a moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.”

A. Asupra admisibilității

37. Curtea constată că acest capăt de cerere nu este vădit neîntemeiat în sensul art. 35 alin. 3 din Convenție. Mai mult, ea observă că nu este incident niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, îl declară admisibil.

B. Asupra fondului

1. Argumentele părților

38. Guvernul recunoaște că sentința Judecătoriei Timișoara din 27 noiembrie 2001, menținută prin Decizia Tribunalului Timiș din 22 martie 2002, constituie o ingerință în dreptul reclamantului la libertatea de exprimare.

Cu toate acestea, el susține că această ingerință era prevăzută de lege, urmărea un scop legitim și era necesară într-o societate democratică, în spiritul art. 10 alin. 2 din Convenție.

39. În primul rând, el argumentează că amenda administrativă era prevăzută de art. 18¹ și 91 din Codul penal și că rambursarea cheltuielilor de judecată era întemeiată pe art. 193 din Codul de procedură penală și pe art. 998 din Codul civil. În opinia Guvernului, aceste norme respectă cerințele de accesibilitate și previzibilitate dezvoltate de jurisprudența Curții.

40. În al doilea rând, ingerința a urmărit un scop legitim, și anume cel al protecției reputației sau a drepturilor altora.

41. În al treilea rând, Guvernul apreciază că măsura administrativă luată împotriva reclamantului era justificată, având în vedere afirmațiile reclamantului care și-a acuzat colegii universitari de plagiat. Amenda administrativă ce i s-a aplicat reclamantului constituie o ingerință minoră în libertatea de exprimare a reclamantului care, arată Guvernul, a fost, de altfel, achitat.

După părerea Guvernului, este de neconceput ca atingerile aduse reputației sau imaginii unei persoane să rămână nepedepsite, chiar dacă nu îndeplinesc condițiile unei infracțiuni.

Mai mult, el apreciază că reclamantul a fost condamnat la plata unor sume mult reduse față de cele reținute în cauzele în care Curtea a constatat o încălcare a libertății de exprimare (a se vedea, de exemplu, *Tolstoy Miloslavsky împotriva Regatului Unit*, Hotărârea din 13 iulie 1995, seria A nr. 316-B, p. 71—78, § 12, și *Pakdemirli împotriva Turciei* nr. 35.839/97, § 56, 22 februarie 2005). În ceea ce privește cheltuielile de judecată pe care reclamantul trebuia să le plătească, Guvernul arată că ele erau întemeiate pe art. 998 și 999 din Codul civil, dispoziții care reglementează răspunderea civilă delictuală, și susține că au, prin urmare, un caracter preventiv, iar nu sancționator, și că, pe deasupra, obligația de rambursare nu depindea de întinderea răspunderii reclamantului.

42. În fine, Guvernul invită Curtea să țină cont de modificările aduse legislației, în special de dezincriminarea calomniei.

43. Reclamantul nu a prezentat observații ca răspuns la cele ale Guvernului.

2. Aprecierea Curții

a) Principiile care se desprind din jurisprudența Curții

44. Curtea înțelege, în primul rând, să reamintească principiile fundamentale care se desprind din jurisprudența sa (a se vedea, printre multe altele, *Hertel împotriva Elveției*, Hotărârea din 25 august 1998, *Culegere* 1998-VI, § 46).

45. Libertatea de exprimare constituie unul dintre fundamentele esențiale ale unei societăți democratice, una dintre condițiile primordiale ale progresului său și al dezvoltării individuale. Sub rezerva paragrafului 2 al art. 10, ea este valabilă nu numai pentru „informațiile” sau „ideile” primite favorabil sau considerate ca fiind inofensive sau indiferente, ci și pentru acelea care lovesc, șochează sau neliniștesc: așa impun pluralismul, toleranța și spiritul de deschidere fără de care nu există „societate democratică”. Așa cum o consacră art. 10, ea este însoțită de excepții care impun totuși o interpretare restrictivă, iar nevoia de a o limita trebuie să fie stabilită în mod convingător.

46. Adjectivul „necesar”, în sensul art. 10 alin. 2 din Convenție, implică o „nevoie socială imperioasă”. Statele contractante beneficiază de o anumită marjă de apreciere pentru a judeca existența unei astfel de nevoi, însă ea este dublată de un control european ce vizează deopotrivă legea și hotărârile care o aplică, chiar dacă ele emană de la o instanță independentă. Așadar, Curtea este competentă să statueze în ultimă instanță asupra chestiunii de a ști dacă o „restricție” este compatibilă cu libertatea de exprimare pe care o protejează art. 10.

47. Curtea nu are în niciun caz sarcina, atunci când își exercită controlul, să se substituie instanțelor interne competente, ci de a verifica din perspectiva art. 10 hotărârile pe care le-au pronunțat acestea în virtutea puterii lor de apreciere. Dar aceasta nu înseamnă că ea trebuie să se limiteze la a cerceta dacă statul pârât a făcut uz de această putere cu bunăcredință, cu grijă și în mod rezonabil: ea trebuie să evalueze ingerința din perspectiva întregii cauze pentru a stabili dacă ea a fost „proporțională cu scopul legitim urmărit” și dacă motivele invocate de autoritățile naționale pentru a o justifica par să fie „pertinente și suficiente”. Astfel, Curtea trebuie să se convingă de faptul că autoritățile naționale au aplicat reguli conforme principiilor consacrate de art. 10 și bazându-se, în plus, pe o apreciere acceptabilă a faptelor relevante (*Zana împotriva Turciei*, Hotărârea din 25 noiembrie 1997, *Culegere* 1997-VII, p. 2.547—2.548, § 51, și *Kyprianou împotriva Ciprului* [MC] nr. 73.797/01, § 171, 15 decembrie 2005). Mai mult, echitatea procedurii și garanțiile pe care ea le oferă (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kyprianou*, citată mai sus, § 171), precum și natura și gravitatea pedepselor aplicate (*Ceylan împotriva Turciei* [MC] nr. 23.556/94, § 37, CEDO 1999-IV, *Tammer împotriva Estoniei* nr. 41.205/98, § 69, CEDO 2001-I, și *Lešník împotriva Slovaciei*

nr. 35.640/97, §§ 63—64, CEDO 2003-IV) sunt, de asemenea, elemente de luat în considerare atunci când este analizată proporționalitatea atingerii aduse libertății de exprimare garantate de art. 10 din Convenție.

b) Aplicarea principiilor în speță

(i) Ingerința

48. Curtea observă că părțile sunt de aceeași părere atunci când consideră că Hotărârea Judecătorei Timișoara din 27 noiembrie 2001 și cea a Tribunalului Timiș din 22 martie 2002 constituie o ingerință în dreptul reclamantului la libertatea de exprimare.

(ii) Ingerința era „prevăzută de lege”?

49. Reclamantul nu contestă faptul că condamnarea sa la plata unei amenzi administrative și la restituirea cheltuielilor de judecată a avut o bază în dreptul intern, ce a fost accesibilă și previzibilă.

50. Curtea observă, ca și Guvernul, că infracțiunea de calomnie era reglementată de art. 206 din Codul penal, că amenda administrativă era prevăzută de art. 18¹ și 91 din Codul penal și că restituirea cheltuielilor de judecată era întemeiată pe art. 193 din Codul de procedură penală și pe art. 998 și 999 din Codul civil. Prin urmare, nu poate fi contestat faptul că ingerința era „prevăzută de lege”.

(iii) Ingerința urmărea un scop legitim?

51. Curtea observă că ingerința urmărea un scop legitim în sensul art. 10 alin. 2, și anume protecția reputației altuia, în cazul de față a celor doi colegi, pe care reclamantul i-a acuzat de plagiat.

(iv) Ingerința era necesară într-o societate democratică?

52. În cauza de față, instanțele naționale au considerat că reclamantul a adus atingere onoarei și imaginii publice ale colegilor săi, imputându-le acte determinate, precum plagiatul. Așadar, trebuie analizat dacă motivele avansate de autoritățile naționale pentru a justifica condamnarea persoanei în cauză erau pertinente și suficiente.

53. Pentru a se pronunța asupra acestei chestiuni, Curtea va ține cont în special de termenii utilizați în afirmațiile făcute, de contextul în care aceștia au fost folosiți și de cauză în ansamblul ei, inclusiv de modalitățile în care au fost făcute afirmațiile.

54. Trebuie reamintită jurisprudența bine stabilită a Curții, conform căreia, pentru a aprecia existența unei „nevoi sociale imperioase”, care să justifice o ingerință în exercitarea libertății de exprimare, trebuie să se facă distincția între fapte și judecăți de valoare. Dacă materialitatea primelor poate fi dovedită, ultimele nu se pretează la o demonstrare a exactității lor (a se vedea, printre altele, *Cumpănă și Mazăre împotriva României* [MC], nr. 33.348/96, § 98, CEDO 2004-XI, și *De Haes și Gijssels împotriva Belgiei*, Hotărârea din 24 februarie 1997, *Culegere* 1997-I, p. 235, § 42).

55. Desigur, atunci când este vorba de afirmații legate de conduita unui terț, a distinge între imputări de fapt și judecăți de valoare se poate dovedi uneori un lucru dificil, ca în cauza de față. Totuși, chiar și o judecată de valoare poate să se dovedească excesivă dacă este complet lipsită de bază faptică (*Ierusalim împotriva Austriei*, nr. 26.958/95, § 43, CEDO 2001-II).

56. Mai întâi, Curtea observă că afirmațiile reclamantului au fost grave, în măsura în care ele îi acuzau pe cei doi colegi că au comis un plagiat, dar că ele aveau o bază faptică (*Sabou și Pircălab împotriva României*, Hotărârea din 28 septembrie 2004, nr. 46.572/99, § 39). În acest sens, Curtea observă că, în cadrul reuniunii corpului didactic al catedrei de informatică, decanul facultății abordase subiectul așa-zisului plagiat pe care l-au constituit articolele lui A.S. și L.P., apărute în luna decembrie 2000, precum și al altor teze de doctorat și lucrări de licență. Participanții la reuniune au dezaprobat preluarea de către A.S. și L.P. a unui mare număr de definiții și lipsa contribuțiilor proprii, mergând până la a le da autorilor un avertisment verbal. Prin

urmă, afirmațiile reclamantului, care se bazează cel puțin pe un început de probă, nu au fost lipsite de fundament și nu au avut ca scop să întrețină o campanie calomniatoare la adresa colegilor săi. De asemenea, Curtea observă că afirmațiile incriminate nu s-au referit la aspecte ale vieții private ale lui A.S. și lui L.P., ci la comportamente ce implicau calitatea lor de profesori (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Dalban împotriva României* [MC], nr. 28114/95, § 50, CEDO 1999-VI, și *Sabou și Pîrcălab*, citată mai sus, § 39).

57. Curtea apreciază apoi că este important să analizeze conținutul afirmațiilor reclamantului în lumina situației de la momentul respectiv din catedra de informatică a Facultății de automată și informatică din cadrul Universității Politehnice din Timișoara (*Zana*, citată mai sus, § 56). În acest sens, trebuie constatat faptul că exista o nemulțumire generală față de publicațiile recente realizate în cadrul catedrei și că decanul facultății convocase o reuniune. Era vorba, fără îndoială, de un subiect de interes general pentru catedra respectivă, asupra căruia membrii săi fuseseră invitați să se pronunțe. Prin urmare, Curtea apreciază că afirmațiile reclamantului nu constituie decât opinia sa profesională, exprimată în cadrul acestei reuniuni.

58. Mai mult, Curtea constată că era vorba de afirmații verbale, pronunțate în timpul unei reuniuni, ceea ce l-a împiedicat pe reclamant să le reformuleze, să le completeze sau să le retragă (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Fuentes Bobo împotriva Spaniei*, Hotărârea din 29 februarie 2000, nr. 39.293/98, § 46, și, *a contrario*, *De Diego Nafría împotriva Spaniei*, Hotărârea din 14 martie 2002, nr. 46.833/99, § 41).

59. Un alt factor cu o oarecare greutate în speță este atitudinea reclamantului în timpul procedurii penale îndreptate împotriva lui. Curtea observă că partea în cauză a dovedit interes față de procesul său, prezentându-se la toate termenele în fața Judecătoriei Timișoara și în fața Tribunalului Timiș. El și-a motivat recursul, a depus concluzii scrise, a prezentat, în toate etapele procedurii, elemente de probă susceptibile să îi susțină afirmațiile sau să le ofere o bază faptică suficientă (a se vedea, *a contrario*, *Cumpănă și Mazăre*, citată mai sus, § 104, *Stăngu și Scutelnicu împotriva României*, Hotărârea din 31 ianuarie 2006, nr. 53.899/00, § 51, și *Ivanciuc împotriva României* (dec.), nr. 18.624/03, 8 septembrie 2005). Toate acestea demonstrează că reclamantul a acționat de bună-credință.

60. În plus, Curtea observă că instanțele nu au analizat probele depuse de reclamant în timpul ședințelor de judecată. Astfel, deși reclamantul a făcut proba verității afirmațiilor sale și a prezentat documentele care să o susțină, instanțele nu au făcut trimitere la acestea. Reclamantul a invocat această lacună în recursul său, însă Tribunalul Timiș nu a analizat această chestiune.

61. Acestea fiind spuse, pentru a proteja interesele concurente pe care le reprezintă libertatea de exprimare și libertatea dezbaterilor, este esențial să se asigure într-o anumită măsură o procedură echitabilă și egalitatea armelor (*Steel și*

Morris împotriva Regatului Unit, nr. 68.416/01, § 95, CEDO 2005-II). Curtea a constatat deja că lipsa motivării hotărârilor pronunțate în speță a lipsit de echitate procedura de calomnie, încălcând art. 6 alin. 1 din Convenție. Pentru a aprecia proporționalitatea ingerinței din perspectiva art. 10, ea trebuie să ia în considerare și dificultățile de care s-a lovit reclamantul. Într-adevăr, dacă chestiunea principală care se ridică în privința art. 6 este cea a caracterului echitabil al procedurii referitoare la acuzațiile în materie penală îndreptate împotriva persoanei interesate, capătul de cerere întemeiat pe art. 10 se raportează la consecințele condamnării sale pentru exercitarea libertății sale de exprimare (*Kyprianou*, citată mai sus, § 150).

În cauza de față, lipsa de motivare a hotărârilor pronunțate de instanțele interne (paragrafele 28—35 de mai sus) nu poate decât să determine și încălcarea art. 10 din Convenție.

62. Având în vedere considerentele de mai sus, Curtea apreciază că autoritățile naționale nu au oferit motive pertinente și suficiente pentru a justifica condamnarea reclamantului la plata unei amenzi administrative și la suportarea cheltuielilor de judecată făcute de părțile vătămate. Această condamnare nu răspundea, așadar, unei „necesități sociale imperioase”.

Prin urmare, a avut loc încălcarea art. 10 din Convenție.

III. Asupra pretinsei încălcări a art. 13 din Convenție

63. Reclamantul se plânge, de asemenea, că dreptul său la un recurs efectiv a fost încălcat prin faptul că Tribunalul Timiș i-a respins recursul introdus împotriva Sentinței din 27 noiembrie 2001 fără să fi analizat argumentele pe care el le-a adus. Acesta invocă art. 13 din Convenție, care prevede următoarele:

„Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.”

64. Curtea constată că acest capăt de cerere se referă la aceleași fapte ca cele analizate în privința art. 6 alin. 1 din Convenție. Deoarece acest capăt de cerere nu ridică nicio problemă diferită de cea deja ridicată din perspectiva articolului menționat mai sus, Curtea nu consideră necesar să îl analizeze separat pe fond.

IV. Asupra aplicării art. 41 din Convenție

65. Conform art. 41 din Convenție,

„În cazul în care Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

66. Reclamantul nu a prezentat nicio cerere de satisfacție echitabilă. Prin urmare, Curtea apreciază că nu este cazul să i se acorde vreo sumă cu acest titlu.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

ÎN UNANIMITATE,

CURTEA

1. declară cererea admisibilă;
2. hotărăște că a avut loc încălcarea art. 6 alin. 1 din Convenție;
3. hotărăște că a avut loc încălcarea art. 10 din Convenție;
4. hotărăște că nu este necesar să analizeze pe fond capătul de cerere întemeiat pe art. 13 din Convenție.

Redactată în limba franceză, apoi comunicată în scris la data de 15 februarie 2007, în conformitate cu art. 77 alin. 2 și 3 din Regulament.

Boštjan M. Zupančič,
președinte

Santiago Quesada,
grefier

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind aprobarea cererii Societății Comerciale MENAG BROKER DE ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L. de încetare a activității

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 14045240/01.07.2001, reprezentată legal de președinte, în temeiul art. 4 alin. (19) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu atribuțiile prevăzute de Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, în urma controlului efectuat de organele de specialitate ale Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în baza Deciziei nr. 584 din 8 iulie 2008, la Societatea Comercială MENAG BROKER DE ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L. cu sediul în comuna Cosmești, satul Furcenii Noi nr. 440, județul Galați, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J17/1857/21.11.2006, cod unic de înregistrare 19219835, înmatriculată în Registrul brokerilor de asigurare cu nr. RBK — 389/23.01.2007, reprezentantă legal de domnul Ioniță Maurer, în calitate de administrator,

în baza hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, adoptată în ședința din data de 29 iulie 2008, conform art. 4 alin. (22)—(24¹) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul căreia a fost analizată documentația aferentă Notei nr. IX.291 din 21 iulie 2008 privind controlul efectuat la Societatea Comercială MENAG BROKER DE ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L.,

ca urmare a Adresei înregistrate la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor cu nr. 14.184 din 16 iunie 2008, au rezultat următoarele:

Prin Adresa înregistrată la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor cu nr. 14.184 din 16 iunie 2008, Societatea Comercială MENAG BROKER DE ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L. a solicitat aprobarea, la cerere, a încetării activității.

Direcția de specialitate din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a efectuat un control care a avut ca obiect verificarea situației financiare a Societății Comerciale MENAG BROKER DE ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L., în vederea încetării activității, la cerere, conform prevederilor art. 5 lit. g) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, și a normelor emise în aplicarea acesteia.

Constatările echipei de control au fost înscrise în Procesul-verbal, înregistrat la societate cu nr. 7 din 15 iulie 2008 și la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor cu nr. 17.034 din 16 iulie 2008, semnat fără obiecțiuni de Societatea Comercială MENAG BROKER DE ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L.

Din verificarea bilanțelor din perioada ianuarie 2007 — mai 2008 a rezultat faptul că la data semnării procesului-verbal societatea a virat Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor sumele datorate în contul taxei de funcționare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în ședința din data de 29 iulie 2008, Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a hotărât aprobarea cererii Societății Comerciale MENAG BROKER DE ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L. de încetare a activității, la cerere, potrivit dispozițiilor art. 5 lit. g) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, drept pentru care decide:

Art. 1. — Se aprobă încetarea activității, la cerere, a Societății Comerciale MENAG BROKER DE ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L., cu sediul în comuna Cosmești, satul Furcenii Noi nr. 440, județul Galați, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J17/1857/21.11.2006, cod unic de înregistrare 19219835, înmatriculată în Registrul brokerilor de asigurare sub nr. RBK — 389/23.01.2007, reprezentată legal de domnul Ioniță Maurer, în calitate de administrator, potrivit dispozițiilor art. 5 lit. g) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, începând de la data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 2. — Se interzice Societății Comerciale MENAG BROKER DE ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L., de la data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României,

Partea I, desfășurarea activității de broker de asigurare, conform prevederilor Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia.

Art. 3. — Societatea are obligația să își notifice clienții, în termen de 3 zile de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asiguratari, rămânând direct răspunzătoare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare, până la data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 13 august 2008.
Nr. 729.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE**privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale
A & E INSURANCE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.**

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 29 iulie 2008, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale A & E INSURANCE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială A & E INSURANCE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul Iași, șos. Păcurari nr. 52, bl. 554, sc. B, et. 10, ap. 28, județul Iași, nr. de ordine în registrul comerțului J22/1721/2.06.2008, cod unic de înregistrare 23983848/2.06.2008, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare având ca obiect de activitate numai activitatea de broker de asigurare conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,

Angela Toncescu

București, 13 august 2008.
Nr. 732.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE**privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale
SERVBROK BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.**

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 29 iulie 2008, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale SERVBROK BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială SERVBROK BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul Râmnicu Vâlcea, str. Lucian Blaga nr. 10, bl. A32/2, sc. A, et. 1, ap. 5, județul Vâlcea, nr. de ordine în registrul comerțului J38/1047/4.11.2004, cod unic de înregistrare 16909440/4.11.2004, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare având ca obiect de activitate numai activitatea de broker de asigurare conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,

Angela Toncescu

București, 13 august 2008.
Nr. 733.

Art. 3. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația să depună la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor privind plata ratelor primelor de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, pe măsura achitării acestora, să deschidă Jurnalul asistenților în brokeraj și să înscrie în Registrul intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări personalul propriu conform Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007 pentru punerea în aplicare a Normelor privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația să depună la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor privind plata ratelor primelor de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, pe măsura achitării acestora, să deschidă Jurnalul asistenților în brokeraj și să înscrie în Registrul intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări personalul propriu conform Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007 pentru punerea în aplicare a Normelor privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE**privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale
MARINS INTERNAȚIONAL INSURANCE AND REINSURANCE BROKER — S.R.L.**

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 29 iulie 2008, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale MARINS INTERNAȚIONAL INSURANCE AND REINSURANCE BROKER — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială MARINS INTERNAȚIONAL INSURANCE AND REINSURANCE BROKER — S.R.L., cu sediul social în Otopeni, str. Aurel Vlaicu nr. 11C, et. 2, camera 5, județul Ilfov, nr. de ordine în registrul comerțului J 23/1586/21.05.2008, cod unic de înregistrare 23916660/21.05.2008, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare având ca obiect de activitate numai activitatea de broker de asigurare conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația să depună la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor privind plata ratelor primelor de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, pe măsura achitării acestora, să deschidă Jurnalul asistenților în brokeraj și să înscrie în Registrul intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări personalul propriu, conform Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007 pentru punerea în aplicare a Normelor privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,

Angela Toncescu

București, 13 august 2008.

Nr. 737.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București, C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

